МОСКВА 19
УЛ. ФРУНЗЕ 10 ИН. ТУТ
СОВ. СТРОИТ. И ПРАВА

Камуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 224 (5898) | 28 верасня 1937 г., аўторак | ЦАНА 10 КАП.

У ПРЭЗІДЫУМЕ ЦВК САЮЗА ССР

27 верасня, пад старшынствам тав. М. І. Калініна, адбылося пасяджэнне Прэзідыума ЦВК СССР.

У зале пасяджэнняў сабраліся слаўны экіпаж «АНТ-25», які праклаў шлях з Масквы праз Паўночны полюс у Злучаныя Штаты Амерыкі, група камандзіраў Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, віднейшыя работнікі Дзяржаўнага Акадэмічнага Малога тэатра, узнагароджаныя за выдатныя поспехі ў справе развіцця рускага тэатральнага мастацтва.

Баявыя сталінскія сокалы, смелыя заваявальнікі паветраных прастораў першымі атрымліваюць узнагароды, якімі адзначыў іх подвіг саюзны ўрад. Сардэчна віншуючы камандзіра магутнай чырвонакрылай птушкі «АНТ-25» — Героя Савецкага Саюза Валерыя Чкалава, тав. Калінін уручае яму ордэн Чырвонага сцяга і грашовую прэмію ў 30.000 рублёў. Гарачымі воплескамі прысутныя вітаюць камандзіра «АНТ-25» і яго таварышоў.

— Таварышы, члены ўрада, — гаворыць тав. Чкалаў, — дазвольце падзякаваць ад імя экіпажа «АНТ-25» за такую высокую ацэнку нашай работы. Дазвольце вас запэўніць, што экіпаж на дасягнутых поспехах не супакоіцца і пастараецца ў недалёкім будучым яшчэ раз праславіць сваю радзіму.

Следам за тав. Чкалавым ордэны Чырвонага сцяга і грашовыя прэміі па 30.000 рублёў атрымліваюць яго прыяцелі і сапраўднікі Героі Савецкага Саюза Георгій Байдукоў і Александр Белякоў.

Затым тав. Калінін уручае ордэн Леніна калектыву Дзяржаўнага Акадэмічнага Малога тэатра.

У зале ўспыхваюць шумныя апладысменты ў гонар узнагароджаных.

Ад імя калектыва тэатра выступае з прамовай народная артыстка СССР А. А. Яблачкіна.

Пасля ўручэння ордэнаў раду артыстаў Малога тэатра і камандзірам Чырвонай Арміі з прамовай выступіў тав. М. І. Калінін.

АКРУЖАНАЯ ЛЮБОЎЮ НАРОДА

Моцныя пачуцці, усведамленне апраўданай гордасці перажылі працоўныя БССР сёння, учора і ўсе гэтыя дні. Уважліва сачылі яны за ходам манёўраў часцей Беларускай ваеннай акругі. Кожнага з нас радавалі хітрасць, лоўкасць, смелы тактычны крок старон. У гэтай увазе — не дапытлівасць простая, а — гаспадарчы агляд поспехаў сваёй роднай, горача любімай і цесна звязанай з народам Чырвонай Арміі. А ў адабрэнне за поспех — гордасць за радзіму, гарачы патрыятызм. Ён расце ў масах з кожным днём усё мацней, «як усведамленне вялікай рэвалюцыйнай сілы рабочых і сялян усіх народаў СССР, аб'яднаных Советамі, як усведамленне вялікага інтэрнацыянальнага значэння поспехаў будаўніцтва сацыялізма для працоўных усіх краін» (В. Молатаў).

Армія і народ у капіталістычных краінах — ізаляваныя адна ад другой сілы. У СССР гэта — адзіная сіла, і ў адзінстве сваім — магутная і грозная да ворага. Аснова гэтага адзінства ў совецкім ладзе, у дыктатуры пролетарыята, у адсутнасці эксплаататарскіх класаў. Совецкая дзяржава будуе сваю армію, як армію абароны СССР, як армію абароны мірнай працы рабочых і сялян. Чырвоная Армія выхавана і выпеставана Комуністычнай партыяй, вялікімі Леніным і Сталіным. Яна разам з усім совецкім народам аб'яднана вакол партыі Леніна—Сталіна, вакол правадыра народаў вялікага Сталіна. Вось чаму Чырвоную Армію і яе слаўнага кіраўніка таварыша Клімента Ефрэмавіча Варашылава так горача любіць совецкі народ.

Радасна сустракаюць працоўныя Беларускай ССР часці Чырвонай Арміі, якія вяртаюцца з манёўраў. Кожны сёння, глядзячы на сыноў краіны сваёй — чырвонаармейцаў, выдатную тэхніку, якою аснашчона слаўная армія сацыялізма, — хоча быць чырвонаармейцам. Гэта жаданне авалодаць ваенным майстэрствам мацнее ўсё больш. Рабочыя і сяляне прад'яўляюць патрабаванні да профсаюзных арганізацый і Асоавіяхіма даць ім магчымасць добра авалодаць вінтоўкай і іншай зброяй абароны. Гэтыя пачуцці любві да Чырвонай Арміі і жаданне самім авалодаць ваенным майстэрствам сёння спляліся і выліліся ў магутную, радасную дэманстрацыю сустрэчы.

Маляўніча ўпрыгожваюцца вуліцы гарадоў, мястэчак і калгасных вёсак. Тысячы чырвоных сцягаў, плакатаў, лозунгаў, партрэтаў правадыроў, мора кветак, вясёлыя і радасныя твары сустракаючых — усё, уся ўвага, усё, што ёсць самага дарагога, выносіцца сёння на вуліцу.

Усхваляваныя дзяўчаты і хлопцы вітаюць сваіх братоў, мужных і дысцыплінаваных. Увесь народ лікуе. Усё злілося ў адзіным, непаўтарымым парыве радасці.

Кожны год працоўныя БССР сустракаюць Чырвоную Армію, якая ідзе на манёўры і вяртаецца з іх. Кожны год — дэманстрацыя гарачых клопатаў, выдатных сустрэч. Гэта стала традыцыяй, бы- там. Але сёння сустрэча асобая. Гэта адчувае і армія і народ.

Манёўры часцей Беларускай ваеннай акругі кончыліся непраўзыйдзеным у гісторыі парадам войск, парадам, які з'явіўся дэманстрацыяй магутнасці нашай соцыялістычнай радзімы. Парад прадэманстраваў грозную і несакрушымую сілу Чырвонай Арміі. І гэта быў варты адказ на спробы ворагаў народа тухачэўскіх і убарэвічаў шкодзіць у Чырвонай Арміі. Урок не прайшоў дарма. Слаўныя сыны народа — чырвонаармейцы высока паднялі рэвалюцыйную пільнасць, ахоўваючы свае рады ад пранікнення ворагаў. Парад быў непраўзыйдзенай дэманстрацыяй сілы Чырвонай Арміі, пільнай і таму яшчэ больш магутнай, здольнай даць сакрушаючы адпор бразгаючаму зброяй ворагу.

У капіталістычных краінах усё больш крута завінчваецца прэс, ідзе шалёная падрыхтоўка да вайны. Фашысцкая дыктатура, якая пакоіцца на нябачаным прыгнечанні працоўных мас, можа разлічваць на вайну кароткую. Працяглая вайна для яе багата буйнымі вынікамі. Ваенныя тэарэтыкі, выконваючы заказ сваіх гаспадароў, распрацоўваюць план такой вайны. Фашысцкія захватчыкі, рыхтуючыся да кароткага ўдару, хочуць абрушыць на праціўніка масу тэхнікі. Няхай ворагі запомняць і на гэты выпадак у нас ёсць што проціпаставіць ворагу. Наша Чырвоная Армія здольна сакрушаюча адбіць любы ўдар захватчыкаў.

Чырвоная Армія — магутная і грозная сіла. Але грознай яна з'яўляецца для тых, хто прабуе напасці на нас. Для ўсіх астатніх краін яна з'яўляецца магутнай сілай міру, якая напаўняе аргументы дыпламатаў - прыхільнікаў міру сэнсам і салідгай вагой. І таму ва ўрадаў усіх малых краін, не жадаючых вайны, і ў буйных краін — прыхільнікаў міру наша Чырвоная Армія карыстаецца вялікай і заслужанай павагай.

Ахоўваючы нашу мірную працу, Чырвоная Армія выконвае роль магутнага фактара перамогі комунізма ў СССР, а, значыць, і ва ўсім свеце. У гэтым яе велізарная сусветна-гістарычная роль. Усямерна ўмацоўваючы магутнасць Чырвонай Арміі, працоўныя Краіны Советаў ствараюць гарантыю канчатковай перамогі соцыялізма над капіталізмам ва ўсім свеце. Умацаванне Чырвонай Арміі — народная справа. Умацоўваючы сваю армію, мы выконваем свой абавязак перад міжнародным пролетарыятам, які не хоча вайны. Вось чаму наша партыя, наш народ так любоўна клапоцяцца аб патрэбах Чырвонай Арміі, усямерна дапамагаючы ёй мацаваць сваю боездольнасць.

Часці Беларускай ваеннай акругі прадэманстравалі на сваіх манёўрах не толькі магутнасць Чырвонай Арміі, але і яе згуртаванасць вакол арганізатара і кіраўніка — Комуністычнай партыі, вакол любімага правадыра народаў, вялікага генія чалавецтва таварыша Сталіна.

Чырвоная Армія цвёрда і непахісна стаіць на ленінска-сталінскіх пазіцыях і гатова ў патрэбную хвіліну выступіць на абарону сваёй соцыялістычнай радзімы.

„ТАН" АБ МАНЕЎРАХ БВА

ПАРЫЖ, 27 верасня. (БЕЛТА). Уплывовая правая газета «Тан» піша, што манеўры Беларускай ваеннай акругі былі праведзены з сапраўдным майстэрствам, якое даказвае высокі ўзровень абучэння войск, прымаўшых удзел у гэтых манеўрах.

ВУЧЛЁТЫ РЫХТУЮЦЦА ДА СВЯТА

У Менскім аэраклубе імя Молакава рыхтуюцца да святкавання 20-годдзя Кастрычніцкай рэволюцыі. Узмоцнена ідзе падрыхтоўка да чарговага выпуску вучлётаў і пераводу планерыстаў у групу маторнага лятання. Заключан соцыялістычны дагавор паміж планернымі групамі Менскага і Магілеўскага аэраклубаў на сканчэнне да свята тэарэтычнай і лётнай падрыхтоўкі не ніжэй чым на выдатна і добра. З вучлётамі праводзяцца гутаркі аб 20-годдзі Кастрычніка, аб новым выбарчым законе і Сталінскай Канстытуцыі. К дню свята ў аэраклубе абсталёўваецца ленінскі куток, які будзе аформлен на тэму «Дасягненні СССР за 20 год».

ПЕРАВЫКОНВАЮЦЬ НОРМЫ ВЫПРАЦОЎКІ

Стаханаўцы Рэчыцкага механізаванага лесапункта, уключыўшыся ў прадкастрычніцкае соцыялістычнае спаборніцтва дабіліся новых вытворчых перамог. Уперадзе ідуць сплаўшчыкі тт. Рыбчанка, Казецікаў, якія выконваюць свае нормы на 300 проц. і т. Кастрама — на 260 проц. Работнікі аўтапарка тт. Дрозд. Ісачанка і Салавец выконваюць свае нормы на 150—160 проц., а возчыкі тт. Янковіч, Лапата і Кузмянок на 213—217 проц.

ПАРАД ЧАСЦЕЙ БЕЛАРУСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ ПА СКАНЧЭННІ МАНЕЎРАЎ. НА ЗДЫМКУ: На трыбуне (злева направа): камандарм 1-га ранга тав. Белоў, выконваючы абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкаў, Народны Камісар Абароны маршал Совецкага Саюза тав. К. Е. Варашылаў і сакратар абкома ВКП(б) Заходняй вобласці тав. Каротчанка.

Фото спецыяльнага фотакарэспандэнта «Звязды» С. Грына.

РАДАСНАЯ СУСТРЭЧА

Учора сталіца БССР сустракала байцоў і камандзіраў Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі Менскага гарнізона, якія вяртаюцца з манёўраў Беларускай ваеннай акругі. Яшчэ ў поўдзень горад упрыгожыўся партрэтамі таварыша Сталіна, першага маршала Совецкага Саюза тав. Варашылава, тт. Молатава, Ежова і іншых кіраўнікоў партыі і ўрада. Звычайны дзень стаў святочным. Вечарам, калі зазязлі электраагні, чырвоныя сцягі кастрамі запалыхалі над будынкамі.

Да месца сустрэчы доблесных сыноў нашай соцыялістычнай радзімы прыйшлі рабочыя, работніцы, служачыя, інжынерна-тэхнічныя работнікі Менска. Ярка расцвечаны калоны: сцягі, букеты кветак, транспаранты. Над галовамі высяцца партрэты Леніна, Сталіна, Варашылава. Гучным сардэчным «ура» яны сустракаюць байцоў і камандзіраў. Воклічы поўных захаплення прывітанняў тонуць у гуках «Інтэрнацыянала». Радасныя, незабыўныя хвіліны цёплай сустрэчы працоўных і байцоў роднай Чырвонай Арміі.

Гаворыць камандзір часці, маёр тав. Юшчук.

— Я перш за ўсё, — гаворыць тав. Юшчук, — павінен паведаміць, што паводле ацэнкі нашага дарагога наркома тав. Варашылава, мы сваю работу на манёўрах выканалі з гонарам. Манёўры яшчэ раз паказалі, што ніякім фашысцкім сволачам не ўдалося і не ўдасца падарваць магутнасць нашай доблеснай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. У гэтым пераканаліся і прадстаўнікі замежных дзяржаў, прысутнічаўшыя на манёўрах. Тав. Юшчук заканчвае сваю прамову воклічам:

— За Рабоча-Сялянскую Чырвоную Армію — «ура»!

Доўга грыміць «ура» ў гонар вялікай непераможнай Чырвонай Арміі. З усіх бакоў раздаюцца воклічы:

— Няхай жыве Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія!

— Няхай жыве наш вялікі правадыр таварыш Сталін!

— Няхай жыве сталінскі палкаводзец таварыш Варашылаў!

Камісар часці тав. Канавалаў расказвае, як цёпла і гасцінна насельніцтва калгасаў, гарадоў і раённых цэнтраў сустракала часці Чырвонай Арміі. Ён расказвае пра чулівыя моманты, калі калгаснікі кашолкамі падносілі байцам яблыкі, запрашалі да сябе ў хату на абед, на снеданне, на вячэру.

***

... 9 гадзін 30 мінут вечара. Плошча імя Леніна асветлена пражэктарамі. Над цэнтральным уваходам у Дом урада велізны азароны партрэт вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна.

Па абодвух баках Совецкай вуліцы, нібы ствараючы жывы карыдор, размясціліся калоны працоўных, якія прыйшлі сустракаць байцоў і камандзіраў. Тут рабочыя, работніцы, служачыя, інжынерна-тэхнічныя работнікі заводаў «Большэвік», імя Кірава, імя Варашылава, фабрыкі «Комунарка», «ТЭЦ», асоавіяхімаўцы і інш. арганізацый.

Кожная калона маляўніча аформлена. Над галовамі — лес сцягаў і чырвоных палотнішчаў. Безліч партрэтаў любімых кіраўнікоў партыі і ўрада. Кветкі, кветкі і кветкі... Не змаўкаюць аркестры.

Але вось раздаліся гукі фанфар. Наступіла ўрачыстая цішыня.

Недалёка пачуўся рокат матораў, грозна і магутна ішлі механізаваныя часці, напамінаючы аб несакрушымай сіле нашай соцыялістычнай радзімы. Насустрач байцам несліся прывітанні, сыпаліся кветкі. Зноў адусюль несліся прывітанні роднай Чырвонай Арміі, вялікаму Сталіну, маршалу Совецкага Саюза тав. Варашылаву.

Часці рухаліся па Совецкай вуліцы. З тратуараў, з балконаў, з вокнаў доблесных воінаў віталі працоўныя сталіцы БССР.

Совецкі народ радасна сустракаў сваіх дарагіх сыноў.

***

Сёння таксама ў Менск прыбываюць часці Менскага гарнізона, якія вяртаюцца з манеўраў БВА.

Н. ГАРНЫ.

ГУТАРКІ З КІРАЎНІКАМІ ЗАМЕЖНЫХ ВАЕННЫХ ДЭЛЕГАЦЫЙ

РАЁН МАНЕЎРАЎ, 26 верасня. (БЕЛТА). Генералы Розенштэйн, Пундзявічус і Круус, якія ўзначальваюць замежныя ваенныя дэлегацыі, 25 верасня прынялі спецыяльнага карэспандэнта ТАСС, з якім падзяліліся сваімі ўражаннямі аб манеўрах войск Беларускай ваеннай акругі.

***

— У нас асталося найлепшае ўражанне ад манеўраў войск Беларускай ваеннай акругі, — заявіў галава дэлегацыі латвійскай арміі генерал Розенштэйн. — Здзіўляе іх надзвычай шырокі размах, аснашчонасць усімі відамі сучаснай тэхнікі. Такія цікавыя па свайму тактычнаму замыслу манеўры я бачу ўпершыню.

Асабліва мне хацелася-б спыніцца на дзеяннях механізаваных часцей і авіяцыі. Іх прымяненне было надзвычай эфектыўным. Запамінаецца бой танкаў. Гэта было ўнушальнае відовішча, калі вялікая колькасць баявых машын, якія маюць магутныя агнявыя сродкі, рынуліся ў атаку. Затым трэба адзначыць выдатную работу інжынерных войск, здолеўшых у кароткія тэрміны на многіх участках шырокай ракі навесці пантонныя масты, штурмавыя мосцікі, арганізаваць хуткую пераправу вялікіх мас войск, танкаў, артылерыі.

Добрае ўражанне астаўляюць байцы. Не гледзячы на тое, што рашэнне складаных аператыўных задач даных манеўраў патрабавала вялікіх, часта начных маршаў, чырвонаармейцы заўсёды бадзёры, гатовы да бою. Агульная падрыхтоўка Чырвонай Арміі стаіць высока і вы ўправе ганарыцца ёю.

У заключэнне гутаркі генерал Розенштэйн выказаў падзяку за цёплую гасціннасць. Ён заявіў, што дэлегацыям былі прадастаўлены шырокія магчымасці для азнаямлення з ходам манеўраў.

***

— Нічога, апрача добрага, я не магу сказаць аб усім, што я бачыў на манеўрах, — заявіў галава літоўскай ваеннай дэлегацыі генерал Пундзявічус. — За кароткі час нашага прабывання тут, мы змаглі пераканацца ў высокіх якасцях каманднага састава і чырвонаармейцаў, якія ў складаных манеўраных умовах, будучы, часам, у трудным становішчы, знаходзілі з яго бліскучы выхад. Рашэнні прымаліся хутка. Мала часу ўходзіла на разгортванне войск. Байцы Чырвонай Арміі маюць бадзёры, здаровы выгляд, адчуваюць усведамленне доўгу. Яны добра абучаны і экіпіраваны.

На манеўрах у вялікім аб'ёме былі паказаны механізаваныя часці, надзвычай рухлівыя, перамагаючыя розныя перашкоды, у тым ліку і водныя, хутка выконваючыя пастаўленыя перад імі задачы. Яны ствараюць уражанне магутнай сілы.

Адказваючы на пытанне аб тым, якія эпізоды асабліва звярнулі яго ўвагу, генерал Пундзявічус заявіў, што вялікае ўражанне зрабілі бой танкаў, грандыёзны авіядэсант, пераправа праз раку, дзеянні кавалерыі, упартая абарона і наступальны парыў пяхоты.

— Замежныя ваенныя дэлегацыі, у тым ліку і наша, — адзначыў генерал Пундзявічус, — былі акружаны атмасферай увагі і дружбы. Як з боку камандавання манеўраў, так і суправаджаючых нас камандзіраў, мы карысталіся вялікай гасціннасцю. Усё было зроблена для таго, каб даць нам магчымасць бачыць дзеянні розных радоў войск.

***

— Манеўры былі падрыхтаваны старанна і праведзены з вялікім поспехам, — заявіў галава эстонскай ваеннай дэлегацыі генерал Круус. — Мясцовасць, дзе яны адбываліся, садзейнічала разгортванню і ўзаемадзеянню вайсковых злучэнняў. Складаная агульная абстаноўка і хуткасць баявых дзеянняў прад'яўлялі каманднаму саставу рад нялёгкіх задач, патрабаваўшых вялікай ініцыятывы і настойлівасці ў іх вырашэнні.

Асаблівую цікавасць выклікалі ў нас дзеянні мехчасцей, сутычкі кавалерыі і парашутны дэсант у тылу «праціўніка».

Лічым сваім абавязкам выразіць падзяку за ўважлівыя да нас адносіны.

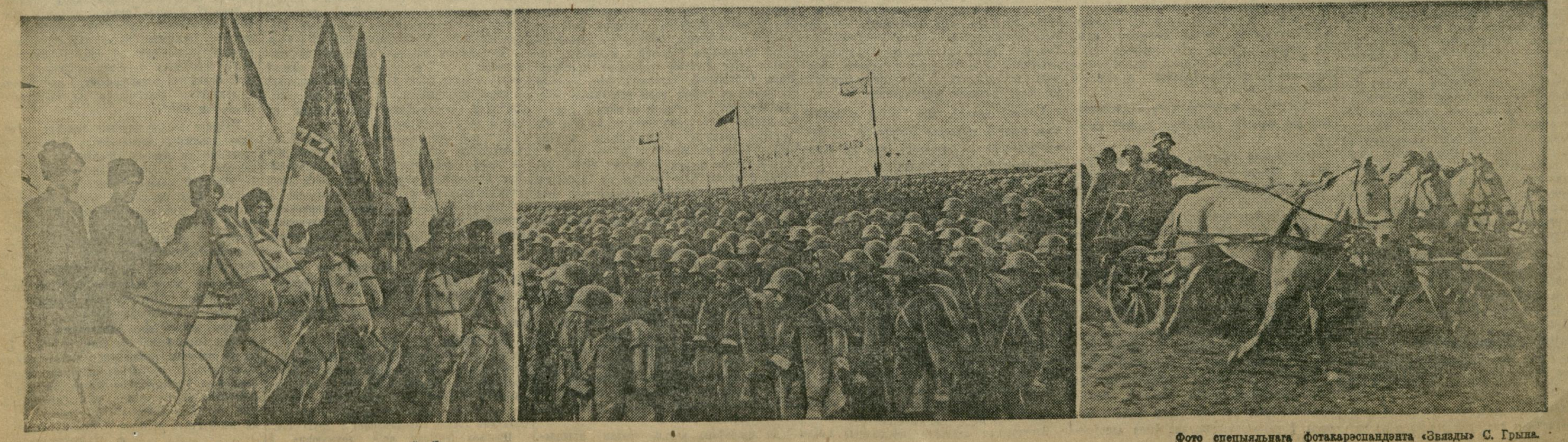

Парад часцей Беларускай ваеннай акругі пасля сканчэння манеўраў.

Фото спецыяльнага фотакарэспандэнта «Звязды» С. Грына.

ДАСТОЙНА СУСТРЭНЕМ XX ГАДАВІНУ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА!

АДКАЗ ТРАКТАРЫСТАЎ І КАМБАЙНЕРАЎ

З вялікай увагай абмеркавалі мы, трактарысты і трактарысткі, камбайнеры і камбайнеркі, ільнацерабільшчыкі і ільнацерабільшчыцы і машыністы малатарань Заслаўскай МТС, адозву калгаснікаў калгаса імя Дзержынскага і «Чырвоны хлебароб» аб уключэнні ў соцыялістычнае спаборніцтва на дастойную сустрэчу дваццатай гадавіны Вялікага Кастрычніка.

Зусім правы калгаснікі, калі заяўляюць, што яны не задаволены нашай работай. Правы таварышы калгаснікі, калі яны патрабуюць ад кіраўнікоў МТС і ўсіх нас хутчэйшай ачысткі машынатрактарных станцый ад польскіх шпіёнаў, трацкісцкіх і бухарынскіх шкоднікаў і карэннага паляпшэння ўсёй нашай работы. Мы самі з'яўляемся сведкамі, калі ворагі народа, прабраўшыся ў нашу МТС, па-шкодніцку «рамантавалі» трактары, выклікалі аварыі іх, ламалі і псавалі машыны, зрывалі падрыхтоўку і высоўванне новых кадраў трактарыстаў, камбайнераў і другіх вадзіцеляў машын.

Але ворагі пралічыліся. Нашы доблесныя чэкісты, пад кіраўніцтвам свайго баявога наркома т. Ежова, пад кіраўніцтвам бальшавіцкай партыі і вялікага Сталіна ўскрылі і разграмілі ворагаў. Ворагі будуць выкрыты і разгромлены да канца.

У нашай МТС ёсць нямала выдатных трактарыстаў, камбайнераў, ільнацерабільшчыкаў і машыністаў малатарань. Узяць хоць-бы нашу камбайнерку ордэнаноску тав. Мандрукевіч Кацю. У гэтым годзе яна ўбрала на сваім паўночным камбайне 170 гектараў хлябоў, больш чым 200 проц. плана. Тав. Мандрукевіч зарабляла па 32 рублі ў дзень плюс да гэтага атрымлівае вялікую прэмію зярном.

Або вось камбайнерка Цыбульская. На паўночным камбайне яна ўбрала 135 гектараў.

Брыгадзір трактарнай брыгады Значонак Іван даў на кожны трактар сваёй брыгады па 605 гектараў. Брыгадзір трактарнай брыгады Галякевіч Нюра пры гадавой норме на трактар 430 гектараў ужо выпрацавала 500 гектараў на кожны трактар. Трактарысты Кляскоўскі Уладзімір і Дзем'яновіч Міхаіл выпрацавалі на сваім трактары 800 гектараў, пры гэтым зэканомілі 2216 кілаграмаў гаручага.

Ёсць у нас і добрыя ільнацерабільшчыкі. Пры норме 60 гектараў, ільнацерабільшчык Крыванос Адам выцерабіў 95 гектараў, а Барташэвіч Алесь — 100 гектараў. Якасць нашай работы ў гэтым годзе значна лепшая і гэта ва многім садзейнічала значнаму павышэнню кошту працадня ў калгасах зоны нашай МТС.

Але ў нас у МТС далёка яшчэ не ўсе працуюць добра.

Уключаючыся ў прадкастрычніцкае спаборніцтва, мы бярэм на сябе наступныя абавязацельствы:

Да канца ачысцім свае рады ад шкоднікаў і польскіх шпіёнаў, усямерна будзем дапамагаць нашай партыі і органам НКВД да канца выкрыць і выкарчаваць здраднікаў радзімы.

Мы абавязваемся пры захаванні ўсіх агратэхнічных правіл поўнасцю падняць зябліва ў самыя бліжэйшыя дні.

У двухдзенны тэрмін поўнасцю абмалаціць насенную канюшыну з такім разлікам, каб калгасы поўнасцю здалі дзяржаве насенне ў бліжэйшыя 2 — 3 дні.

Абмалаціць увесь ураджай зернавых у калгасах да XX гадавіны Кастрычніка.

Трактарнымі ільнаапрацоўчымі машынамі высокаякасна апрацаваць ільнатрасту, закончыўшы гэту работу да 20 кастрычніка.

Ва ўзорным стане захаваць трактарны парк, своечасова прыступіць да рамонту яго і ўжо зараз разгарнуць работу па падбору і падрыхтоўцы новых кадраў, у асаблівасці з жанчын.

Добра вывучыць Сталінскую Канстытуцыю і «Палажэнне аб выбарах у Вярхоўны Совет Саюза ССР».

Дабіцца да XX гадавіны Кастрычніка перавыканання нормы выпрацоўкі на кожны трактар на 250 гектараў.

Арганізаваць тэхнічную вучобу трактарыстаў і другіх вадзіцеляў машын.

За кастрычнік месяц высокаякасна адрамантаваць 10 процантаў трактароў.

Пры рамонце трактарнага парка дабіцца не менш 10 проц. эканоміі сродкаў.

Беручы на сябе гэтыя абавязацельствы, мы выклікаем на соцыялістычнае спаборніцтва Лагойскую МТС.

Па даручэнню схода:

ЗНАЧОНАК ІВАН, ГАЛЯКЕВІЧ НЮРА, ДЗЕМ'ЯНОВІЧ МІХАІЛ і інш. (усяго 15 подпісаў).

ПРАДКАСТРЫЧНІЦКАЕ СОЦСПАБОРНІЦТВА НА ВІЦЕБСКІМ ШЧАЦІННЫМ КАМБІНАЦЕ ІМЯ КУЙБЫШАВА. Першымі заключылі паміж сабой соцдагавор—стаханаўская брыгада тав. Замтфорта І. А. і чырвонасцяжная брыгада шчаціння цэха. НА ЗДЫМКУ: брыгадзір тав. Замтфарт чытае сваёй брыгадзе заключаны соцдагавор. Фота Лупейкі (БСФ).

ЯШЧЭ БОЛЬШ УМАЦУЕМ КАЛГАС

Мы, калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі «Чырвоны бераг», Арпашаўскага раёна, абмеркаваўшы заклік калгаса імя Дзержынскага, Лагойскага раёна, і «Чырвоны хлебароб», Гомельскага раёна, і поўнасцю падтрымліваючы іх прапанову аб арганізацыі прадкастрычніцкага спаборніцтва ў калгасах.

У гэтым годзе наш калгас дабіўся высокіх паказчыкаў па ўраджайнасці. На зімовым жыце мы атрымалі сярэдні ўраджай 20 цэнтнераў з гектара, на азімай пшаніцы — 22,69 цэнтнера, на яравой пшаніцы—19,74 цэнтнера, на ячмені — 22 цэнтнеры з гектара, на аўсу (які зусім не абмалочан) мяркуем атрымаць не менш чым на 18 цэнтнераў з гектара.

На асобных ударных участках, якія апрацоўвалі стаханаўцы, атрымана ўраджай азімай пшаніцы 35 цэнтнераў з гектара і ячменю 36 цэнтнераў з гектара. Ураджай бульбы ў гэтым годзе будзе складаць не менш 220 цэнтнераў з гектара, а на асобных участках ураджай бульбы з гектара складае 250—300 цэнтнераў.

Калгаснікі ўжо атрымалі аванс на працадзень: грашыма па 2 рублі, збожжавых 1,9 кгр., бульбы 8 кгр., гародніны 750 грам, садавіны 250 грам. Пры канчатковым размеркаванні ўраджаю мяркуем атрымаць на працадзень 4 рублі грашыма, каля трох кілограм збожжавых культур, 10 кілограм бульбы, 4 кілограмы гародніны і 700 грам садавіны.

Паказчыкі нашага калгаса былі-б яшчэ большыя, каб не шкодніцкая дзейнасць ворагаў народа ў сельскай гаспадарцы Беларусі, якая закранула і наш калгас. Выкрытыя шкоднікі з былога кіраўніцтва нашага калгаса вялі работу, каб падарваць дабрабыт нашых калгаснікаў.

Мы абавязваемся несці бязлітасную барацьбу з рэшткамі шкодніцтва ў сельскай гаспадарцы з тым, каб яшчэ больш умацаваць сваю калгасную гаспадарку, дабрабыт калгаснікаў.

На бліжэйшых сходах і справаздачных сходах калгаса мы дэталёва абмяркуем усе пытанні якасці работы і абавязваемся:

Закончыць абмалот астаўшагася збожжа да 30 верасня.

Закончыць шырокую ўборку і канчаткова і здаць іх дзяржаве да 15 кастрычніка.

Улічваючы важнасць зяблівага ворыва для атрымання высокага ўраджаю яравых культур, мы абавязваемся да 25 верасня поўнасцю [illegible] ... часе падняцця зябліва будзем уносіць у глебу гной і фасфарытную муку.

Мяркуем атрымаць у будучым годзе не менш 25 цэнтнераў азімых і яравых з гектара, 250 цэнтнераў бульбы з гектара; па жывёлагадоўлі давесці ўдой па стаду да 2000 літраў, ад кароў-рэкардыстак атрымаць 5.000 літраў малака ў год, поўнасцю захаваць прыплод на калгасных фермах і такім чынам заваяваць права ўдзелу ва Ўсесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы.

СЛЕДУЕ 25 ПОДПІСАЎ.

СТАХАНАЎЦЫ ПРЫЛАЎКА

Ева—адна з ініцыятараў стаханаўскага руху сярод гандлёвых работнікаў, лепшая стаханаўка магазіна гародніны № 214 (Менск). Яна сястра выдатных стаханаўцаў менскай абутковай фабрыкі імя Кагановіча братоў Скабло. Іх адносіны да працы, іх ініцыятыву яна добра пераняла і прывівае на сваім участку работы.

Калі ў друку з'явіліся паведамленні аб прадкастрычніцкім соцыялістычным спаборніцтве, яна першая прапанавала, каб работнікі прылаўка магазіна № 214 уступілі ў спаборніцтва. Разам са сваімі сяброўкамі-стаханаўкамі яна прыняла актыўны ўдзел у выпрацоўцы ўмоў. Хутка ўвесь калектыў ад дырэктара да тэхнічных работнікаў магазіна былі ахоплены спаборніцтвам. Былі заключаны індывідуальныя соцдагавары.

Яны спаборнічаюць на лепшае культурнае, ветлівае абслугоўванне спажыўцоў, на тое, каб пакупнік заўсёды атрымаў прадукты лепшай якасці. І трэба сказаць, што спаборніцтва ўзняло якасць работы кожнага паасобку.

Стаханаўцы штодзенна перавыконваюць свой гандлёва-фінансавы план на 130—140 проц. Павысіўся і іх заработак. Тт. Скабло, Левіна і інш. зарабляюць па 400 рублёў у месяц.

— Наша задача, — гаворыць тав. Скабло, — стаць сапраўднымі совецкімі работнікамі гандлю.

Г. Н.

МНОЖАЦЦА РАДЫ ДВУХСОТНІКАЎ

БАРЫСАЎ. Рыхтуючыся да сустрэчы XX гадавіны Вялікай соцыялістычнай рэвалюцыі, рабочыя фанернага завода № 25 паказваюць узоры высокай прадукцыйнасці працы. Множацца рады стаханаўцаў-двухсотнікаў. Паліроўшчыца Юбкова выконвае зменнае заданне на 300 проц. Ад 200 да 300 проц. нормы выконваюць стаханаўкі Сакольская, Бурая, Багданава, Дабравольская і інш. Па заводу абвешчан стаханаўскі месячнік. За першую дэкаду месячніка завод здаў 26.748 дзесяткаў спінак і сядзенняў да крэслаў, замест 23.000 дзесяткаў па плану.

СТАХАНАЎСКІ МЕСЯЧНІК

Уключыўшыся ў прадкастрычніцкае соцыялістычнае спаборніцтва, рад брыгад пабудовы менскага Вялікага тэатра дабіліся новых вытворчых паказальнікаў. Брыгада штукатураў тав. Рудзевіцкага свой план выконвае на 166 проц. Ад яе таксама не адстаюць брыгады штукатураў тт. Штэймана і Андрэева. Першая свой план выконвае на 165 проц., другая — на 158.

Брыгады плотнікаў тав. Пярэнц'ева, Эпіткіна і Брушкова свае планы выконваюць на 141—161 проц. Брыгада тав. Хацькова, Жданава, Цагельніка і Лушчыка—на 132—133—140 проц.

Рабочы калектыў пабудовы заключыў соцыялістычны дагавор з камароўскім будаўнічым участкам і ўзяў на сябе абавязацельства сустрэць Вялікую гадавіну Кастрычніка пускам у эксплаатацыю Вялікага тэатра.

Д. ХАЦЬКОЎ.

У ДАПАМОГУ НІЗАВОМУ АГІТАТАРУ

УСЕАГУЛЬНАЕ ВЫБАРЧАЕ ПРАВА

Сутнасць буржуазных канстытуцый бліскуча вызначыў яшчэ Маркс, сказаўшы, што яны змяшчаюць «свабоду — у агульнай фразе, скасаванне свабоды — у агаворцы».

Ленін, характарызуючы сутнасць буржуазнай дэмакратыі, гаворыць: «У капіталістычным грамадстве мы маем дэмакратыю ўрэзаную, убогую, фальшывую, дэмакратыю толькі для багатых, для меншасці».

Буржуазія, агалашаючы на словах усеагульнасць выбарчага права, фактычна значную частку народа пазбаўляе права на ўдзел у выбарах.

Выбарчыя законы буржуазных краін «выключаюць, выштурхваюць беднату з палітыкі, з актыўнага ўдзелу ў дэмакратыі» (Ленін).

У буржуазных краінах, перш за ўсё, адхіляецца моладзь ад удзелу ў палітычным жыцці. У большасці буржуазных краін выбарчае права прадастаўляецца толькі з 24—25 год. А паводле выбарчага закону Аўстрыі прымаць удзел у выбарах могуць толькі «галовы сем'яў».

У аграмаднай большасці краін выбарчага права пазбаўлена і жанчына. Нават у такіх краінах, як Францыя, Бельгія, Швейцарыя, жанчыны пазбаўлены права прымаць удзел у выбарах, гэта значыць—пазбаўлена выбарчага права палова ўсяго насельніцтва гэтых краін.

Буржуазія ўсяляк аберагае ад удзелу ў палітычным жыцці армію. Толькі ў нашай краіне, дзе совецкі народ і Чырвоная Армія адзіны, грамадзяне, якія знаходзяцца ў Чырвонай Арміі, маюць нараўне з усімі грамадзянамі ўсе палітычныя правы, прымаюць актыўны ўдзел у палітычным жыцці, маюць права выбіраць і быць выбранымі. Ва ўсіх астатніх краінах салдаты пазбаўлены выбарчага права.

У многіх капіталістычных краінах існуе цэнз аседласці, які выштурхвае з палітыкі беспрацоўных.

У Венгрыі патрабуецца два гады аседласці для права ўдзелу ў выбарах. Характэрна, што ў выбарчым законе Венгрыі сказана, што на дзяржаўных чыноўнікаў, прыватных служачых і асоб духоўнага звання цэнз аседласці не пашыраецца.

У Японіі патрабуецца адзін год аседласці. У Францыі і Бельгіі — 6 месяцаў, у Англіі і Чэхаславакіі—3 мес. аседласці.

Цэнз аседласці буржуазія скарыстоўвае супроць рэвалюцыйных элементаў рабочага класа, звальняючы іх з прадпрыемстваў і высяляючы з кватэр напярэдадні выбараў, пазбаўляючы іх тым самым па цэнзу аседласці выбарчых праў.

Нарэшце, тым-жа мэтам—выштурхнуць масы з палітыкі служыць цэнз маемасны. Нават у такой дэмакратычнай краіне, як Амерыка, існуе маемасны цэнз. У Канадзе для ўдзелу ў выбарах у сенат трэба ўладаць маемасцю коштам не менш 4.000 даляраў.

Адукацыйны цэнз, які існуе ў многіх буржуазных краінах, пазбаўляе права прымаць удзел у выбарах беднату (якая не магла атрымаць патрабуемай законам адукацыі) і нацыянальныя меншасці.

У краінах фашызма — Германіі, Польшчы, Італіі, Японіі і інш. — буржуазія ажыццяўляе рэжым тэрору, свавольства і бяспраўя, адкінуўшы і скасаваўшы нават куцыя буржуазна-дэмакратычныя свабоды і правы. Буржуазія гэтых краін, ажыццяўляючы адкрытую, азвярэлую фашысцкую дыктатуру, растоптвае апошнія рэшты буржуазнай дэмакратыі, пазбаўляе народ усякіх праў.

У гэты час у Совецкім Саюзе адбываецца росквіт соцыялістычнага дэмакратызма. Сталінская Канстытуцыя і новы выбарчы закон — гэта грозны абвінаваўчы акт супроць фашысцкага варварства, супроць фальшывай буржуазнай дэмакратыі.

У Совецкім Саюзе ўпершыню ў гісторыі чалавецтва ажыццёўлена — без усякіх абмежаванняў, без усякіх агаворак — усеагульнае выбарчае права.

Сталінская Канстытуцыя гаворыць:

«Выбары дэпутатаў з'яўляюцца ўсеагульнымі: усе грамадзяне СССР, дасягнуўшыя 18 год, незалежна ад расавай і нацыянальнай прыналежнасці, веравызнання, адукацыйнага цэнзу, аседласці, соцыяльнага паходжання, маемаснага становішча і мінулай дзейнасці, маюць права ўдзельнічаць у выбарах дэпутатаў і быць выбранымі, за выключэннем страціўшых розум і асоб, асуджаных судом з пазбаўленнем выбарчых правоў» (артыкул 135).

«Жанчыны карыстаюцца правам выбіраць і быць выбранымі нараўне з мужчынамі» (артыкул 137).

«Грамадзяне, якія знаходзяцца ў радах Чырвонай Арміі, карыстаюцца правам выбіраць і быць выбранымі нараўне з усімі грамадзянамі» (артыкул 138).

Наш выбарчы закон гарантуе кожнаму выбаршчыку — грамадзяніну СССР магчымасць ажыццявіць яго неад'емнае права прымаць удзел у выбарах, якія будуць сапраўды ўсеагульнымі, сапраўды ўсенароднымі.

Спіскі выбаршчыкаў за 30 дзён да выбараў вывешваюцца для ўсеагульнага агляду і праверкі.

Калі хто-небудзь з грамадзян не ўключан у спісак выбаршчыкаў ці ў спіску дапушчана няправільнасць, то скарга грамадзяніна па гэтаму поваду павінна быць разгледжана выканаўчым камітэтам Совета дэпутатаў працоўных у трохдзённы тэрмін. Калі рашэнне па скарзе не задаволіць грамадзяніна, то ён падае заяву ў Народны суд, які абавязан у трохдзённы тэрмін у адкрытым судовым пасяджэнні, з выклікам заяўіцеля і прадстаўніка Совета разгледзець скаргу грамадзяніна. Рашэнне Народнага суда абавязкова для совета.

У выпадку перамены грамадзянінам СССР паміж апублікаваннем спіска выбаршчыкаў і днём выбараў месца жыхарства, гэты грамадзянін атрымлівае ў Совеце пасведчанне на права галасавання і ў новым месцы ўносіцца ў спіскі выбаршчыкаў і прымае ўдзел у выбарах, так указвае артыкул 15 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР».

Які рэзкі кантраст у параўнанні з цэнзам аседласці ў буржуазных канстытуцыях! Якое яркае праяўленне сталінскіх клопатаў аб чалавеку, аб кожным грамадзяніне СССР!

Совецкі выбарчы закон забяспечвае нават магчымасць удзелу ў выбарах тым выбаршчыкам, якія не могуць у сілу непісьменнасці ці якога-небудзь фізічнага недахопу самі запоўніць выбарчы бюлетэнь. Такі выбаршчык можа — як указана ў артыкуле 81 выбарчага закона — запрасіць для запаўнення выбарчага бюлетэня любога другога выбаршчыка.

Совецкі выбарчы закон не толькі не допускае ніякіх абмежаванняў па нацыянальнаму прызнаку, але забяспечвае кожнаму грамадзяніну СССР любой нацыянальнасці рэальную магчымасць прымаць удзел у выбарах.

Совецкі выбарчы закон сапраўды забяспечвае ажыццяўленне ўсімі грамадзянамі Совецкага Саюза ўсеагульнага, роўнага і прамога выбарчага права, пры тайным галасаванні.

Совецкі выбарчы закон — гэта новы сакрушаючы ўдар па азвярэламу фашызму і яго подлай трацкісцкай, бухарынскай і нацыянал-фашысцкай агентуры.

Соцыялізм і дэмакратыя непераможны!

Совецкі народ па праву ганарыцца сваёй вялікай Сталінскай Канстытуцыяй і бязмежна ўдзячан яе геніяльнаму творцу — Сталіну, які прывёў нашу краіну да сусветнагістарычных перамог соцыялізма і да поўнага ажыццяўлення вялікіх прынцыпаў соцыялістычнага дэмакратызма.

ДА КАНЦА ВЫКАРЧАВАЦЬ ВОРАГАЎ НАРОДА

У сучасных умовах радыёвяшчанне з'яўляецца адной з магутных зброй культурнай рэвалюцыі, зброяй палітычнай агітацыі і прапаганды.

Ворагі народа ўвесь час імкнуцца выкарыстаць гэту зброю ў сваіх гнусных фашысцкіх мэтах. Найбольш яны арудавалі і прадаўжаюць арудаваць там, дзе пануе поўная палітычная слепата, кругавая парука, падхалімства і прамое заступніцтва за ворагаў.

Адным з такіх месц з'яўляецца Беларускі радыёкамітэт, які на працягу ўжо некалькі год не выходзіць з паласы прарываў і контррэвалюцыйных перадач.

Беларускі радыёкамітэт — гэта «прахадны двор», дзе падоўгу затрымліваюцца толькі ворагі народа, жулікі і прахадзімцы. Многія з іх ужо выгнаны, праўда, не па ініцыятыве кіраўніцтва Белрадыёкамітэта. Аднак, цёмныя, агідныя справы прадаўжаюцца. На чале Беларускага радыёкамітэта «гаспадарыць» Гарачоў. Як-жа «працуе» гэты кіраўнік? 22 і 23 студзеня адбылі[illegible]я абураючыя, злачынныя перадачы па віне Гарачова і былых музыкальных гора-кіраўнікоў Шчаглова і Гуральніка. 23 сту[illegible]ня гэтага года Гарачоў атрымаў з Усесаюзнага камітэта радыёвяшчання тэрміновую тэлеграму аб тым, што неабходна перагледзець праграму перадач на гэты дзень у сувязі з трансляцыяй з Масквы абвінаваўчага заключэння па справе антысовецкага трацкісцкага цэнтра. Замест тэрміновай праверкі праграм Гарачоў паклаў тэлеграму пад сукно.

Ці ведаў ён, што ім, асабіста, у гэты дзень быў падпісан да пуску ў эфір пахавальны марш Шапена? Безумоўна ведаў і памятаў. Але ўсё гэта Гарачоў расцаніў як «прастую недбайнасць» Шчаглова і Гуральніка.

І толькі праз восем месяцаў, у верасні гэтага года, пад націскам грамадскасці, Гарачоў змяняе загад, як «палітычна памылковы».

Цікава адзначыць, што загады Гарачова пабудаваны так, каб захаваць ад грамадскасці твар выкрытых ворагаў і прахадзімцаў. Напрыклад, пасля таго, як органы НКВД выкрылі ворагаў народа з аркестра, Гарачоў вывесіў такі загад: «Лічыць зволенымі з работы ў аркестры такіх-та. Палітыка Гарачова—гэта палітыка чалавека, які сам баіцца выкрыцця і таму пакрывае ворагаў народа.

Як-жа займаецца Гарачоў падборам і выхаваннем кадраў? З самага пачатку сваёй «дзейнасці» ў Белрадыёкамітэце ён акружыў сябе групай падхалімаў і варожых людзей, з якімі ён разам п'янстваваў.

Гарачоў пакрываў былога рэдактара польскага вяшчання, які звіў у сваім аддзеле варожае гнязло. Гарачоў завізіраваў да пуску ў эфір перадачу, зробленую па раману Паўленка «На Ўсходзе». У гэтай перадачы матэрыял быў так «умела» падтасован антысовецкай рукой, што атрымалася яўная правакацыя: слухаючы гэтую перадачу можна было падумаць, што пачалася вайна з СССР. Не гледзячы на пратэсты асобных работнікаў, Гарачоў пусціў у эфір гэтую перадачу.

Гарачоў да апошняга часу апякунстваваў над жонкамі выкрытых ворагаў народа.

Нахабнасць Гарачова дайшла да таго, што ў чэрвені г. г. ён хацеў наладзіць трансляцыю пахавання, аднаго з лютых ворагаў народа.

На чале ўсіх аддзелаў Белрадыёкамітэта стаяць асобы, якія абсалютна не адпавядаюць свайму прызначэнню: адказны рэдактар дзіцячага вяшчання, Ханіна, сама гаворыць аб тым, што яна нічога не разумее ў дзіцячай літаратуры і музыцы.

Загадчыкам музыкальнага аддзела з'яўляецца Бунін — падхалім Гарачова і яго жонкі Рагінскай; ён у свой час дружыў з рознымі прахадзімцамі і варожымі элементамі, выгнанымі з Белрадыёкамітэта.

Разам з Буніным у музыкальным аддзеле «працуе» жонка Гарачова, Рагінская. У свой час яна была знята з работы ў радыёкамітэце, але была адноўлена, як «незаменны работнік», па хадайніцтву былога загадчыка музыкальнага аддзела, прахадзімца Шувалава. Як-жа «працуе» гэты «незаменны работнік»? Рагінская большую частку свайго «рабочага» дня праводзіць у кабінеце свайго мужа, «дапамагаючы» яму ў «працы» сваімі парадамі. Другая частка яе дня праходзіць у безлічы склок і плётак.

Не раз нават пасяджэнні бюро комсамольскага камітэта БРК праводзіліся на кватэры ў Рагінскай і Гарачова, дзе ў сямейнай і падхалімскай абстаноўцы «вырашаліся» важнейшыя палітычныя пытанні. Гора таму, хто не спадобіўся Рагінскай і Гарачову: «гарачоўская нямілась» праследавала яго. Прыдзіркі, няправільныя спагнанні, кампраметацыя на вачах грамадскасці вымушалі гэтага работніка пакідаць радыёкамітэт, што было на-руку Гарачову і яго жонцы. «Нямілась праследавала тых работнікаў, хто крытыкаваў недахопы работы і кіраўніцтва Гарачова. Цэлы рад сумленных і здольных работнікаў з-за бяздушных адносін Гарачова, даходзіўшых да цкавання, вымушаны былі пакінуць радыёкамітэт.

Гарачоў абяцаў, між іншым, у хуткім часе звольніць артыстку Быстрыцкую, якая «асмелілася» крытыкаваць яго на перадвыбарчым сходзе мясцкома.

На старонках газеты «ЛІМ» вельмі часта можна сустрэць «артыкулы» Рагінскай, якая старанна рэкламуе «работу» сваю і свайго мужа.

На павадку Гарачова цягнецца старшыня мясцкома Кабакоў, вядомы цэлым радам трацкісцкіх «апячатак»: так, напрыклад, ім была прапушчана ў эфір, завізіраваная Гарачовым перадача, у якой слова «антыфашысцкі» было заменена словам «фашысцкі». Кабакоў на сходзе актыва работнікаў радыёвяшчання выступаў з трацкісцкай фармуліроўкай, і гэты Кабакоў, які ў свой час «супрацоўнічаў» з выкрытым ворагам народа — зараз з'яўляецца рэдактарам аддзела апошніх паведамленняў і старшынёй мясцкома.

Загадчыкам аддзела інфармацыі з'яўляецца нейкі Рыўкін, які амаль год назад хадайнічаў за выкрытага ворага народа і толькі на гэтых днях Рыўкін выключан з радоў комсамола.

Парторг радыёкамітэта Салаўёў добра ведае ўсе гэтыя агідныя і варожыя справы, але ён нічога не робіць, тым самым патураючы ворагам на далейшыя агіднасці.

Зусім ясна, што ў час такога «кіраўніцтва» не можа быць і якасці вяшчання. Якасць вяшчання зусім дрэнная: у музыкальным аддзеле радыёкамітэта ёсць добры сімфанічны аркестр, але ён часам «халтурыць», бо яму часта прыходзіцца выконваць нават буйнейшыя творы Бетховена і Чайкоўскага, і толькі маючы адну рэпетыцыю. Галоўны дырыжор і мастацкі кіраўнік Субашыеў—слабы дырыжор, ён не мае ў аркестры належнага аўтарытэту і часта няправільна трактуе класікаў. Калі адзін з работнікаў радыёкамітэта «асмеліўся» крытыкаваць няправільную і халтурную трактоўку некаторых рэчаў Шуберта і Шумана, якія выконваў сімфанічны аркестр пад кіраўніцтвам Субашыева ў адной з музычных перадач, дык Гарачоў забараніў крытыкаваць Субашыева, гаворачы, што «кожны дырыжор па-свойму можа трактаваць кожны твор таго ці іншага класіка і кожная трактоўка з'яўляецца правільнай» (!?) Рэпертуар артыстаў музыкальнага аддзела амаль зусім не абнаўляецца — адны і тыя-ж рэчы можна слухаць амаль два разы ў дзень. Калі дыктар ля мікрафона абвяшчае якога-небудзь кампазітара, дык радыёслухач можа лёгка адгадаць, які твор будзе выконвацца і які артыст будзе яго выконваць.

Нацыянальнага вяшчання ў музыкальным аддзеле амаль зусім не існуе: творы класікаў і совецкіх кампазітараў (рамансы, песні) нацыянальных рэспублік не маюць беларускіх перакладаў. Большая частка музыкальнага вяшчання вядзецца і ідзе ў грамзапісу і тонфільме (75—80 проц.), і гэта пры наяўнасці ў радыёкамітэце такіх буйных калектываў, як сімфанічны аркестр, вакальны ансамбль, аркестр народных інструментаў, вакалістаў, інструменталістаў (скрыпачы, віяланчэлісты, піяністы) і т. д.

Да мікрафона вельмі рэдка прыцягваюцца тэатры. Гарачоў адгаварваецца тым, што «грошай няма». Гэта рэпліка зусім справядлівая, калі прыняць пад увагу тое, што на дзяржаўныя грошы ён утрымлівае цэлы «штат» прахадзімцаў і жулікаў.

Рэдка па радыё можна паслухаць творы совецкіх кампазітараў, бо яны зусім не ў пашане ў Беларускім радыёкамітэце. У дзіцячым аддзеле перадачы для дзяцей праводзяцца амаль заўсёды ў выглядзе чытак. Чыткі гэтыя шэрыя, сумныя. Рэжысёра ў дзіцячым аддзеле няма і акторы прадастаўлены самім сабе, бо іх ніхто не кантралюе і не правярае. Дзіцячыя перадачы музыкай зусім не афармляюцца, толькі калі ў канцы чыткі астаецца некалькі «пустых» мінут, дык, каб не было прастою станцыі, дырэктар дае пару музыкальных нумароў у грамзапісу. Канцэрты для дзяцей зусім не адрозніваюцца ад канцэртаў для дарослых, і гэта тады, калі ў бібліятэцы радыёкамітэта ёсць багатая літаратура для дзяцей — многа цікавых песень школьных, лагерных, чырвонаармейскіх, з дзіцячых фільмаў і т. д.

Між іншым, не так даўно, у пачатку верасня г. г., на працягу двух тыдняў амаль кожны дзень у дзіцячых канцэртах і пасля дзіцячых чытак узмоцнена прапагандаваўся «марш» кампазітара Іванава на словы выкрытага ворага народа.

Такая-ж непрыглядная карціна і ў літаратурным аддзеле, які часта запрашае да сябе нізкаякасных перакладчыкаў. Так, напрыклад, у эфір перадаваўся верш таджыкскага паэта Гасема Лахуці, які ў «перакладзе» А. Гурло набыў контррэвалюцыйны змест. Перадачы літаратурнага аддзела сумныя, нецікавыя, амаль зусім адсутнічае ў перадачах гумар і сатыра.

Аддзел апошніх паведамленняў часта перадае ў эфір паведамленні ўжо ўстарэлыя. Напрыклад, Менск у 23 гадзіны перадае тое самае, што Масква ў 12 гадзін дня.

Між іншым, 21 і 22 верасня г. г. «кіраўнікі» з Белрадыёкамітэта сарвалі праверку часу і трансляцыю апошніх паведамленняў з Масквы ў 12 гадзін дня, перадаючы ў гэты час мясцовыя апошнія паведамленні. Няўжо немагчыма было перадаваць гэтыя паведамленні ў другі час?

Праграм перадач, якія друкуюцца і прадаюцца ў кіёсках, ніхто не купляе, бо гэтыя праграмы ніколі не выконваюцца ў тым выглядзе, у якім надрукаваны.

Адны і тыя-ж творы можна пачуць кожны дзень, і нават 2—3 разы ў дзень, па той прычыне, што гора-кіраўнікі з радыёкамітэта сёння не ведаюць, што пойдзе заўтра і нават што будзе ў той-жа самы дзень.

Беларускі радыёкамітэт абсалютна не рыхтуецца да XX гадавіны Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі. Да гэтага часу мы не чулі ні адной перадачы, якая-б нам расказала, як Беларускі камітэт рыхтуецца да гэтай вялікай гістарычнай даты. Гэта гаворыць аб тым, што «кіраўніцтва» радыёкамітэта хоча змазаць усю палітычную значымасць гэтай вялікай справы.

Засмечанасць Белрадыёкамітэта варожымі элементамі, кругавая парука, склока, разбазарванне сотні тысяч дзяржаўных грошай на розных прахадзімцаў, жулікаў і ворагаў народа Гарачовым і яго жонкай, паўнейшы заціск самакрытыкі, — усё гэта стварыла надзвычай цяжкую і хворую абстаноўку ў Белрадыёкамітэце, якую неабходна тэрмінова знішчыць, ачысціў Беларускі радыёкамітэт, пачынаючы з «галоўных кіраўнікоў», ад усёй гнілі, якая там пануе.

Раённае радыёвяшчанне таксама засмечана варожымі элементамі. Гарачоў, не гледзячы на розныя сігналы, ні разу не выязджаў у раёны. Большасць раённых радыёвузлоў прадастаўлена сама сабе. Не дзіўна, калі паасобныя раёны аказаліся «добрым» прытулкам для ворагаў і шкоднікаў (Гомельскі, Прапойскі раёны і інш.). Вузлы не забяспечаны праграмамі перадач. Яны транслююць усё, што ім задумаецца і адкуль ім уздумаецца.

Трэба да канца выкарчаваць трацкісцка-бухарынскае і нацдэмаўскае ахвосце і іх апекуноў з Белрадыёкамітэта.

Пара, даўно пара адпаведным органам навесці бальшавіцкі парадак у БРК. На радыё павінны працаваць людзі самыя правераныя і, безумоўна, адданыя справе комунізма, і толькі тады беларускае радыёвяшчанне зможа стаць сапраўды магутнай зброяй культурнай рэвалюцыі, зброяй палітычнай агітацыі і прапаганды.

Ф. КАНСТОРУМ.

СПРАВЫ ЛЕПЕЛЬСКАГА РАЁНА

Кіраўнікі Лепельскага раёна больш месяца ўпарта цвярдзяць аб поўным выкананні ў іх раёне пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 2 жніўня. На справе-ж за гэтымі размовамі хаваецца зусім адваротнае. Яшчэ і цяпер можна знайсці немала фактаў у раёне, дзе калгаснікам не звернута прысядзібная зямля, раней адрэзаная ў іх шкоднікамі.

Вось, напрыклад, у калгасе «Чырвонаармеец», Пруднікаўскага сельсовета, у калгаснікаў Дворкі Фёдара, Пелятка Івана, Шнайдэра А., Патоцкага Д. у 1935 годзе была незаконна адрэзана прысядзібная зямля. Зараз ім прырэзалі толькі частку адняты агародаў. [illegible] замест 0,20 гектара звярнулі толькі 0,10 гектара. [illegible] не звернута незаконна адрэзаная ад агароду зямля, першаму —0,15, а другому—0,05 гектара.

У калгасе імя [illegible] створана для выраўнення пытання аб прысядзібнай зямлі «камісія» на чале з старшынёй калгаса [illegible] рашыла пакінуць нават некаторым калгаснікам прысядзібныя ўчасткі за іх [illegible] прысядзібных участкаў двух калгаснікаў. Так, [illegible] было пакінута [illegible] 0,06 гектара [illegible] Шуята Аляксея, хоць яго ўчастак складае ўсяго 0,36 гектара.

Замест звароту незаконна адняты прысядзібнай зямлі, у калгасе «Чырвоная гара», Варанькскага сельсовета, [illegible] прысядзібных участкаў, хоць яны і не перавышалі максімальнай нормы, устаноўленай [illegible] пастановы Наркамзема СССР і Сельгасаддзела ЦК ВКП(б) аб парадку правядзення статута сельгасарцелі на Беларускай ССР.

Прыблізна 10 дзён таму назад у гэтым калгасе пачала «работу» «камісія» ў складзе старшыні калгаса [illegible] Ігната, члена сельсовета [illegible] Максіма і калгасніка [illegible]. Гэтая «камісія» [illegible] прысядзібныя ўчасткі. Напрыклад, калгаснік Аўсевіч Ігнат меў гароду [illegible] гектара, зараз адрэзалі ад яго 0,10 гектара [illegible]. Калгаснік Рэўт карыстаўся прысядзібным участкам у 0,60 гектара. З гэтай зямлі адрэзалі ў яго 0,14 га. У калгасніка Казловай Вольгі прысядзібны ўчастак складаўся з 0,46 гектара. «Камісія» адрэзала 0,16 га. Калгаснік Барысаўскі Язэп да гэтага часу жыў на хутары і меў прысядзібны ўчастак у 0,60 гектара. Ён рашыў перасяліцца з хутара ў пасёлак калгаса. Два тыдні таму назад Барысаўскі перасяліўся. Указаная «камісія» адрэзала яму прысядзібны ўчастак у 0,30 гектара.

Ёсць факты, калі прысядзібныя ўчасткі ў некаторых калгаснікаў у некалькіх кавалках. Гэта можна бачыць у калгасе «Чырвоная студзёнка», Пышнянскага сельсовета. Тут у [illegible] Балотнікава Я. і Балотнікава І. прысядзібная зямля ў пяці кавалках. Кожны кавалачак, які складае 2—3 сотых га, яшчэ дзеліцца на дзве часткі паміж гэтымі калгаснікамі. Гэтыя кавалачкі агародаў знаходзяцца каля хат іншых калгаснікаў. У той-ж час прысядзібныя ўчасткі чатырох калгаснікаў упіраюцца ў дом Балотнікава І. Ніякага парадку з прысядзібнай зямлёй у гэтым калгасе няма. Прысядзібныя ўчасткі тут асталіся ў некалькіх месцах і не наблізаны да сядзіб.

Аб фактах невыканання і грубых скажэнняў пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 2 жніўня ў раённыя арганізацыі Лепельскага раёна паступала немала сігналаў. Сігналізавалі аб гэтым калгаснікі, сігналізавалі і камуністы. Але [illegible] хаван [illegible]. Так было з сігналам камуніста Рашчынскага аб калгасе «Чырвоная ворна», Варанькскага сельсовета.

Загадчык Лепельскага раённага земаддзела [illegible] на сігналы звычайна адказваў: «Што? Хутар вам даць?».

Сакратар райкома КП(б)Б [illegible] упарта супраціўляўся [illegible] ліквідацыі вынікаў шкодніцтва [illegible]. Калі камуністы на апошнім пленуме РК КП(б)Б пачалі [illegible] «Вы толькі брашаце, а не робіце».

Другі сакратар РК КП(б)Б т. Ханін замест таго, каб [illegible] прызнаць [illegible] пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) [illegible].

Трэба неадкладна прыняць меры для хутчэйшага выпраўлення ў Лепельскім раёне [illegible] пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) [illegible] дакумента.

Е. ПРАХАРЭНКА.

ЗЯБЛЕВАЕ ВОРЫВА

Выключнае значэнне зяблевага ворыва для ўраджаю агульнавядома. Высокаякаснае зяблевае ворыва, праведзенае ва ўстаноўленыя ўрадам у адпаведнасці з аграгэхнікай тэрміны, з'яўляецца фундаментам высокага ўраджаю будучага года, стварае найлепшыя ўмовы для развіцця раслін за кошт набыцця і захавання ў глебе вільгаці і пажыўных матэрый, знішчае пустазелле. Апрача гэтага, падняццем зябі ўвосень мы пазбаўляемся празмернай напружанасці сельскагаспадарчых работ вясной і ствараем спрыяючыя ўмовы для правядзення ўсіх сельскагаспадарчых работ.

На-жаль, ход выканання плана зяблевага ворыва ў калгасах рэспублікі паказвае, што кіраўнікі многіх раёнаў не змагаюцца за ўраджай будучага года. На 20 верасня план па рэспубліцы выканан толькі на 16 проц. Гэта ў той час, калі, згодна ўрадавых указанняў, план зяблевага ворыва павінен быць поўнасцю выканан не пазней 1 кастрычніка.

Па некаторых раёнах становішча яшчэ горшае. Так, напрыклад, у Лоеўскім раёне на 20 верасня план выканан усяго толькі на 10 процантаў, па Асвейскаму раёну — на 5 проц., па Сіроцінскаму раёну — на 2 проц.

Спіс раёнаў, якія ганебна зрываюць выкананне плана зазяблення, можна было-б працягваць. Але і прыведзеныя факты дастаткова паказваюць, што становішча з зяблевым ворывам зусім нецярпімае.

Побач з падняццем зябі ў раннія тэрміны выключнае значэнне для павышэння ўраджайнасці мае ўнясенне пад зяблевае ўзворванне мінеральных угнаенняў. Між тым, у многіх раёнах мінеральныя ўгнаенні пад зяб не уносяцца, а ляжаць на чыгуначных станцыях і псуюцца. Для калгасаў Глускага і Парыцкага раёнаў на станцыях ляжаць сотні тон мінеральных угнаенняў. Раённыя арганізацыі літаральна нічога не зрабілі, каб арганізаваць іх вывазку і скарыстанне пад зяблевае ворыва.

Трэба сур'ёзна мабілізаваць усе сілы на выкананне плана зяблевага ворыва. Ёсць у нас для гэтага ўсе ўмовы. На калгасных палях Савецкай Беларусі працуе звыш сямі тысяч трактароў. Трэба правільна спалучыць работу коннага і трактарнага парку, забяспечыць высокую якасць зяблевага ворыва. Стварыць умовы для высокага ўраджаю ў будучым годзе.

Н. КРАСІКАЎ.

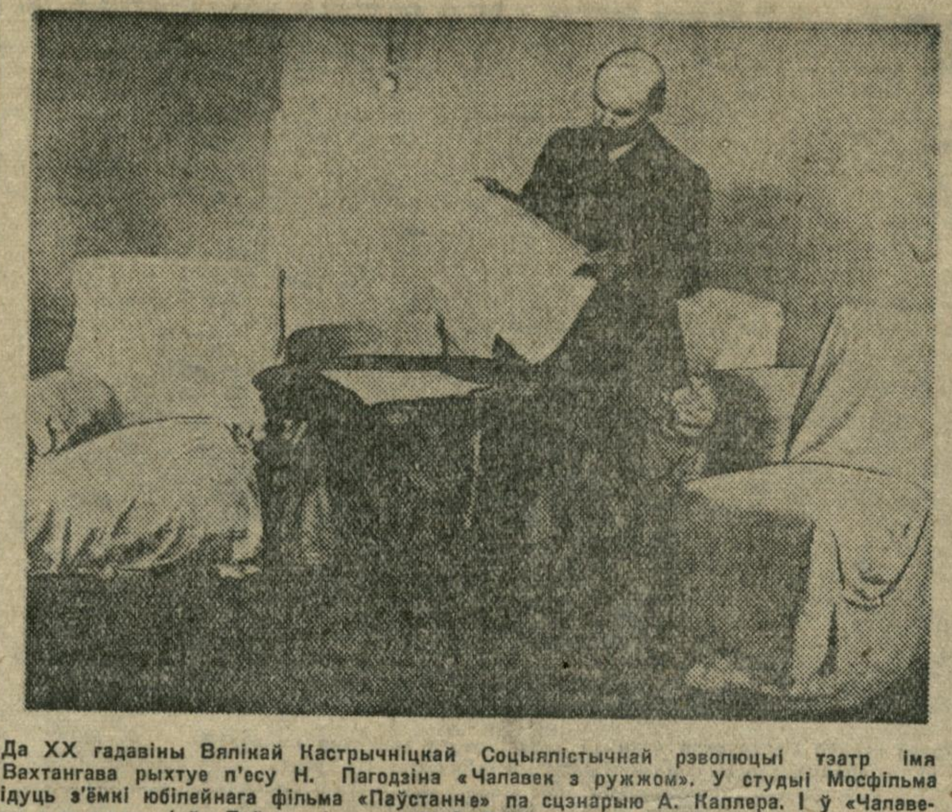

Да XX гадавіны Вялікай Кастрычніцкай Соцыялістычнай рэволюцыі тэатр імя Вахтангава рыхтуе п'есу Н. Пагодзіна «Чалавек з ружжом». У студыі Мосфільма ідуць з'ёмкі юбілейнага фільма «Паўстанне» па сцэнарыю А. Каплера. І ў «Чалавеку з ружжом» і ў «Паўстанні» ролю В. І. Леніна выконвае народны артыст СССР Б. В. Шчукін. НА ЗДЫМКУ: Б. В. Шчукін у ролі Леніна. (СФ).

ЯКУБ КОЛАС

РАДАСЦЬ

Ходзіць вецер па даліне,
Ходзіць, павявае
Ды пра радасць мне, дзяўчыне,
Песні напявае.
Разаслаліся шырока
Ветлыя дарогі.
Я ступаю смелым крокам
Без тугі, трывогі.
Выйду, гляну я на поле,
Гляну — усміхнуся:
Дзе-ж такое ёсць раздолле
Для цябе, Гануся?
Зняты межы—знак варожы,
Гмахі — задзівіцца!
Ой, ты поле! Як прыгожа
Ты ў калгаснай світцы!
Дзе ліхое беззямелле—
Гора бацькі, дзеда?
Разам з панскім пустазеллем
Знішчана без следу.
Скасавалі вашу ролю,
Вузкія загоны:
Не прытуліце вы болей
Слёз, нуды, праклёну.
Носіць поле гоман новы—
Жыта жнуць жняяркі,
Рэжа скібы вол сталёвы
Большэвіцкай маркі,
І гамоняць нашы нівы
Буйным ураджаем.

Ходзіць ён, дружок жычлівы,
Па Савецкім краю!
Няхай ворагі, злыдзюгі
Чыняць ліха, здраду —
Не: не вернуць іх патугі
Праклятага ладу.

***

Ходзіць вецер далінаю,
Ходзіць каля гаю,
І я вольнай пушчынаю
Іду, дзе жадаю.
Расчынілі мне гасцінна
Ясныя дарогі —
Ідзі ўперад несупынна:
Зняты ўсе парогі.
Я—камбайнер, трактарыстка,
Кіраўнік брыгады,
Я—пілот, парашутыстка,
І мне ўсюды рады.
Я—дырэктар на заводзе,
Аграном вучоны...
Ці было калі ў народзе
Столькі нам разгону?
І ў сям'і мне воля вее:
Без бацькоў, без бога
Сама выберу сабе я
Друга дарагога.
Дзе-ж так вольна ў свеце жыці?
Ці-ж не радасць гэта?
Як-жа край свой не любіці,
Родны край Саветаў!

НОВЫ СЕЗОН КРУХМАЛЬНЫХ ЗАВОДАЎ

Пачалі новы сезон 11 крухмальных заводаў Беларускага кандытарска-мукамольнага трэста. Выпушчана першая тысяча тон крухмалу з бульбы новага ўраджаю. За асенні перыяд заводы дадуць каля 14 тысяч тон сухога крухмалу.

У сувязі з добрым ураджаем бульбы паступленне яе на заводы значна перавышае загатоўкі мінулых год. На 20 верасня заводы атрымалі ўжо 9 з паловай тысяч тон бульбы, замест 3 тысяч тон у мінулым годзе. Значна павысілася крухмалістасць бульбы, дасягаючая 22 проц. замест 17—18 проц. у мінулым годзе.

У гэтым годзе на крухмальных заводах пабудаваны і пушчаны 7 станцый для перапрацоўкі адыходаў крухмалу ідучых на корм калгаснай жывёлы.

ЯБЛЫЧНЫ СОК, ВАРЭННЕ, СУХАФРУКТЫ

З кожным днём узмацняецца падвоз пладоў з калгасных садоў на загатавіцельныя пункты і рынкі БССР. У сувязі з багатым ураджаем калгасы прапануюць для рэалізацыі спажывецкай кааперацыі і іншым гандлюючым арганізацыям велізарную колькасць яблыкаў, ігруш.

Шырока разгортваецца перапрацоўка пладоў новага ўраджаю. Планы перапрацоўкі ў параўнанні з мінулымі гадамі павялічаны ў некалькі разоў. Харчовая прамысловасць і загатоўчыя арганізацыі БССР выпрацуюць з фруктаў і ягад новага ўраджаю каля 8.000 тон розных гатункаў варэння — яблычнага, клюквенага, англійскага «Джэм», павідла, сухога кіселя, фруктовага цеста і г. д.

Белплодагародніна высушыла ўжо 100 тон яблыкаў і ігруш для кампотаў і прыгатавала 250 тон яблычнага соку. Ідзе мочка яблыкаў.

ПАРТЫЙНАЕ БУДАЎНІЦТВА

ПАРТМАСАВАЯ РАБОТА Ў ЗАГОНЕ

У Плешчаніцкім раёне партыйна-масавая работа на нізкім узроўні. За фактамі, пацвярджаючымі гэты вывад, далёка хадзіць не трэба. Узяць, к прыкладу, партарганізацыю пры самім райкоме партыі. Нядаўна сакратар парткома гэтай арганізацыі т. Дашкевіч рабіў справаздачу аб рабоце парткома за 5 месяцаў. З даклада высветлілася, што за гэты перыяд было праведзена ўсяго 4 партыйных сходы. Прычым усе яны, як правіла, праводзіліся без усякай папярэдняй падрыхтоўкі.

Партарганізацыя прайшла міма такіх важнейшых дакументаў, як «Палажэнне аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР» і пастанова СНК СССР і ЦК ВКП(б) аб дапамозе беларускаму сялянству і мерах ліквідацыі вынікаў шкодніцтва. Гэтыя дакументы на партсходах не абмяркоўваліся.

У партарганізацыі парушаюцца прынцыпы ўнутрыпартыйнай дэмакратыі. Рашэнні парткома і сходаў прымаюцца часта па ўказаннях сакратара райкома Скарахода супроць волі комуністаў. Калі члены парткома патрабавалі ад сакратара пастаноўкі пытання аб разглядзе заметкі газеты «Звязда», у якой пісалася аб засмечанасці райкома чужымі для партыі людзьмі, то Скараход забараніў разглядаць гэта пытанне.

Не лепш пастаўлена партыйна-масавая работа і ў вясковых партарганізацыях. У Каменскай пярвічнай партарганізацыі (парторг т. Сухабокаў) сходы праводзяцца ад выпадку да выпадку. Павесткі дня сходаў, як правіла, намячаюцца на самім сходзе. Такое-ж становішча з правядзеннем партсходаў і ў пярвічных партарганізацыях Хатаевіцкай, Прусакоўскай, Гарпаўской і інш.

Палітагітацыйная работа ў калгасах раёна праводзіцца па-кампанейску. Культпроп райкома т. Хурсік гэтым участкам партыйнай работы зусім не кіруе. Пасля апублікавання ў друку «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР» культпроп райкома арганізаваў абмеркаванне гэтага дакумента на калгасных сходах. Але пасля сходаў вывучэнне выбарчага закона сярод калгаснікаў не праводзіцца. Фармальна ў раёне было арганізавана 82 гурткі па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі, але заняткі праводзіліся толькі ў 14 гуртках, ды і то з вялікімі перабоямі.

Зусім не праводзіцца ніякай палітычна-масавай работы сярод аднаасобнікаў. Іх ніхто не сабірае, з імі ніхто ні аб чым не гутарыць. У рэзультаце прыліў у калгасы зусім нязначны. За час пасля апублікавання ў друку пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) аб дапамозе калгаснаму сялянству БССР у калгасы раёна ўступілі толькі 22 аднаасобніцкія гаспадаркі. У той час, калі ў раёне ёсць больш тысячы аднаасобнікаў.

Вельмі марудна ліквідуюцца ў раёне вынікі шкодніцтва. Райком партыі зусім згарнуў работу па выкрыццю ворагаў. У рэзультаце шмат варожых элементаў асталіся нявыкрытымі.

КУЧЫНСКІ.

ГРУБА ПАРУШАЮЦЬ УНУТРЫПАРТЫЙНУЮ ДЭМАКРАТЫЮ

На раённым справаздачна-выбарчым сходзе будакашалеўскай партыйнай арганізацыі комуністы ў сваіх выступленнях моцна крытыкавалі райком за слабую пастаноўку партыйна-масавай работы, за парушэнне ўнутрыпартыйнай дэмакратыі. Пасля схода прайшло шмат часу, але райком партыі па сутнасці яшчэ не ўзяўся за рэалізацыю яго рашэнняў. Партыйна-масавая работа прадаўжае аставацца па-за ўвагай райкома і яго сакратара тав. Пячонка. Аб гэтым ярчэй за ўсё сведчаць факты правядзення паседжанняў райкома без усякай падрыхтоўкі, з грубым парушэннем унутрыпартыйнай дэмакратыі.

Як правіла, паседжанні праводзяцца бясспланава, з налёту. Бываюць выпадкі, калі паседжанні адбываюцца пры наяўнасці двух-трох членаў райкома з ліку шасці выбраных. На гэтых «паседжаннях» выносяцца важнейшыя пастановы, аб якіх адсутнічаўшыя члены райкома зусім не ведаюць.

На лютаўска-сакавіцкім Пленуме ЦК ВКП(б) тав. Жданаў у сваім дакладзе падкрэсліў неабходнасць узмацнення ўвагі райкомаў да павышэння ролі агульных сходаў у пярвічных партарганізацыях.

Аднак, у многіх пярвічных арганізацыях Буда-Кашалеўскага раёна (РВК і інш.) партыйныя сходы па-ранейшаму праходзяць неарганізавана, з грубым парушэннем унутрыпартыйнай дэмакратыі.

Асабліва груба парушаецца ўнутрыпартыйная дэмакратыя ў пярвічнай арганізацыі самога райкома партыі. Замест таго, каб паказаць прыклад узорнай работы для іншых арганізацый, яна паказвае прыклад, як не трэба працаваць. Каля двух месяцаў у партарганізацыі райкома не было агульных сходаў.

Прычынай ліквідацыі партыйных сходаў у пярвічнай арганізацыі райкома з'яўляецца тое, што работнікі райкома і ў першую чаргу сакратар РК т. Пячонка не разумеюць ролі пярвічных арганізацый райкомаў. Многія комуністы пярвічнай партарганізацыі райкома не з'яўляюцца на сходы таму, што ў дні сходаў райком праводзіць розныя нарады. Сам сакратар райкома т. Пячонка не лічыць патрэбным наведваць партыйныя сходы. А ў парторга т. Еўдачкова не хапае большэвіцкай мужнасці і настойлівасці паставіць рэзка перад ім пытанне і прымусіць яго паважаць партыйныя сходы.

ГАЛАВАЧ.

ДЗІЎНАЯ ЗАБЫЎЧЫВАСЦЬ

Усе комуністы, працуючыя ў Доме працы, доўгі час займаліся ў агульных гуртках па гісторыі партыі. Але Варашылаўскі райком у пачатку гэтага года парашыў рэарганізаваць партвучобу з такім разлікам, каб гурткі існавалі непасрэдна пры пярвічных партарганізацыях. Такая «рэарганізацыя» прывяла да таго, што комуністы невялікіх партарганізацый зусім перасталі займацца партвучобай. Так цягнулася больш 4 месяцаў. І толькі пасля таго, як ЦК КП(б)Б заняўся пытаннем становішча прапаганды ў горадзе Варашылаўскі райком парашыў арганізаваць партвучобу па стараму прынцыпу.

Аднак культпроп райкома т. Алер чамусьці «забылася» апрадзяліць у гурткі па вывучэнню гісторыі партыі комуністаў пярвічнай арганізацыі ЦП саюза кааперацыі. У рэзультаце ўжо цэлы месяц 8 комуністаў выключна па яе віне нідзе не займаюцца. Я, як парторг гэтай арганізацыі, не раз звярачваўся да т. Алер па гэтаму пытанню, але яна ніякай увагі на гэта не звяртае.

Наогул трэба сказаць, што т. Алер адносіцца да дробных партарганізацый з пагардай. Быў такі факт. Аднойчы я звярнуўся да яе з просьбай даць неабходную літаратуру для даклада. Яна адказала, што літаратуры ў яе няма. Але, калі да яе звярнуўся таварыш з больш буйнай партарганізацыі, то яна яму літаратуру знайшла.

На раённай партканферэнцыі шмат гаварылі аб аказанні дапамогі дробным пярвічным арганізацыям. Аб гэтым нават запісалі спецыяльны пункт у рэзалюцыю. Але т. Алер, відаць, таксама «забыла» аб гэтым пункце.

Парторг КУМОК.

ПЕРШАЯ ПАЎНОЧНА-ЗАХОДНЯЯ АБЛАСНАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ РСДРП(б)

28 верасня—1 кастрычніка (15—18 верасня 1917 г.)

Пасля ліпеньскіх дзён краіна ўступіла ў паласу падрыхтоўкі Вялікай пролетарскай рэволюцыі. На VI з'ездзе РСДРП(б) партыя Леніна—Сталіна перайшла ў наступленне супроць аб'яднаных сіл контррэволюцыі. Партыя большэвікоў абвясціла цэнтральным лозунгам поўную ліквідацыю дыктатуры контррэволюцыйнай буржуазіі і заваяванне ўлады пролетарыятам у саюзе з бяднейшым сялянствам, шляхам узброенага паўстання. Уся партыя была мабілізавана на ажыццяўленне гэтай гістарычнай задачы. Кансалідаваліся сілы партыі, множыліся і ўмацоўваліся яе рады.

Палітычная абстаноўка патрабавала аб'яднання партыйных сіл і на Беларусі. Да пачатку верасня на Беларусі, праз якую праходзіў у 1917 годзе Заходні фронт рускай арміі, не было краявога партыйнага цэнтра. Мясцовыя большэвіцкія арганізацыі і групы, праводзіўшыя вялікую работу па заваяванню мас, вельмі слаба былі звязаны паміж сабой. Адчувалася адарванасць паміж Менскай і Гомельскай арганізацыямі. Палескі камітэт РСДРП(б) падтрымліваў сувязь з Кіеўскай арганізацыяй большэвікоў. Адсутнічала сувязь паміж Менскай арганізацыяй і большэвікамі Віцебска, Оршы. Большэвікі Беларусі (Менск, Гомель, Віцебск, Орша) звязваліся з Цэнтральным Камітэтам РСДРП(б). Асобныя таварышы ездзілі за дырэктывамі ў Петраград. Цэнтральны Камітэт снабжаў мясцовыя партыйныя арганізацыі рэзалюцыямі VI з'езда партыі, ленінскай літаратурай, дасылаў газету «Рабочий», «Пролетарый», выходзіўшую замест закрытай «Правды».

Неабходна асабліва падкрэсліць роль Якава Міхайлавіча Свердлова ва ўмацаванні большэвіцкіх арганізацый Беларусі. Верны саратнік Леніна і Сталіна, адзін з найвялікшых арганізатараў большэвіцкай партыі, тав. Свердлоў вёў вялікую работу па будаўніцтву партыі, кіраваў аб'яднаннем партыйных сіл і афармленнем новых большэвіцкіх арганізацый, умацоўваў сувязь паміж нізавымі арганізацыямі і Цэнтральным Камітэтам. Захавалася перапіска тав. Свердлова з асобнымі большэвіцкімі арганізацыямі Беларусі. Вось адзін з лістоў, напісаных тав. Свердловым да аршанскіх большэвікоў, у якім ён, вітаючы стварэнне ў Оршы самастойнай большэвіцкай групы, пісаў:

«...У перажываемы намі час ні адзін колькі-небудзь сумленны інтэрнацыяналіст не можа аставацца ў блоку з абаронцамі, прадаючымі згодніцкай палітыкай пролетарыят.

На-жаль, мы не зможам пакуль паслаць у Ваш раён ніводнага таварыша. Але калі хто-небудзь будзе накіраван у аб'езд у Вашым напрамку, то заедзе і да Вас.

Прыкладаем пры гэтым рэзалюцыі VI з'езда партыі. Прасімую літаратуру вышлем праз дзень. Падрабязна аб метадах работы пісаць не трэба. Патрэбен жывы ўдзел у рабоце на месцы. Можам толькі сказаць, што ўтварэнне арганізацыі сельскагаспадарчых рабочых вельмі пажадана.

Пры будаванні ваеннай арганізацыі майце на ўвазе тую акалічнасць, што яна павінна быць шчыльна звязана з рабочымі арганізацыямі. Асабісты склад арганізацыі ваеннай, у класавых адносінах, уяўляе элемент менш устойлівы да ідэй пролетарскага соцыялізма. Шчыльная сувязь з рабочымі таму крайне важна».*)

Тав. Свердлоў асабіста кіраваў справай аб'яднання большэвіцкіх арганізацый Беларусі і Заходняга фронта ў адзіны краявы партыйны цэнтр, падпарадкаваны Цэнтральнаму Камітэту партыі большэвікоў. Пытанне аб стварэнні такога цэнтра на тэрыторыі Беларусі Цэнтральны Камітэт абмеркаваў у прысутнасці прадстаўнікоў Менскай арганізацыі і даручыў Менскаму Камітэту РСДРП(б) падрыхтаваць аб'яднанне. Цэнтральны Камітэт паведаміў большэвікоў Беларусі аб даручанай Менскаму Камітэту справы ўтварэння абласной арганізацыі і прапанаваў ім аказаць яму ў гэтым актыўную дапамогу. У лісце да віцебскіх большэвікоў Елена Стасава пісала:

«Адносна таго, што для Заходняга края неабходна арганізаваць абласную арганізацыю, Цэнтральным Камітэтам ужо зроблены крокі і ўжо прапанавана арганізаваць Паўночна-Заходнюю вобласць, у якую ўвойдуць Менск і Віцебск. Таварышы з Менска былі ў нас і была гутарка іменна на гэтую тэму, так што рэкамендуем Вам звязацца».*)

Менскі Камітэт партыі большэвікоў, такім чынам, да ўтварэння на Беларусі краявога партыйнага цэнтра, выконваў функцыі абласной партыйнай арганізацыі. Узначальваўся Менскі камітэт верным саратнікам Леніна і Сталіна, вялікім барацьбітом за соцыялізм — Міхаілам Васільевічам Фрунзе і таленавіцейшым арганізатарам, выдатным большэвіком А. Ф. Мяснікоўым. На VI з'ездзе партыі тав. Мяснікоў афіцыяльна з'яўляўся прадстаўніком усёй Паўночна-Заходняй вобласці, якая ахапляла сабой 4 тыс. членаў партыі. Цэнтральны Камітэт надаваў важнае значэнне Менскай партыйнай арганізацыі, як прыфрантовай, знаходзячайся ў цэнтры Беларусі і Заходняга фронта. Тэрытарыяльна блізкі да рэволюцыйных цэнтраў краіны (Петраград, Масква) Заходні фронт з яго двухмільённай арміяй салдат з'яўляўся адным з важнейшых участкаў барацьбы за дыктатуру пролетарыята. Можна смела сказаць, што лёс арміі, як узброенай сілы, меўшай велізарнае значэнне ў падрыхтоўцы і правядзенні Вялікай соцыялістычнай рэволюцыі, вызначаўся ў значнай меры паводзінамі асноўных франтоў — Паўночнага і Заходняга. Заваяванне салдацкіх мас Заходняга фронта складала непасрэдна баявую задачу большэвікоў Беларусі.

У справе збірання большэвіцкай партыі на тэрыторыі Беларусі Заходняга фронта і ў падрыхтоўцы Паўночна-Заходняй абласной канферэнцыі вялікая роль належыць «Звяздзе», органу Менскага камітэта РСДРП(б). З паяўленнем ленінскай газеты маленькія партыйныя групы ператвараліся ў моцныя арганізацыі, а Менскі камітэт набываў значэнне вялікай краявой арганізацыі. «Звязда» разбівала згодніцкія ілюзіі і аб'яднаўчыя настроі, арганізоўвала выхад большэвікоў з так называемых аб'яднаных соцыял-дэмакратычных арганізацый (там, дзе яны існавалі) і стварала новыя большэвіцкія арганізацыі, згуртоўваючы большэвікоў Беларусі і фронта вакол Цэнтральнага Камітэта на чале з Леніным і Сталіным. Такая вялікая роль «Звязды» ў гісторыі большэвізма на Беларусі робіцца зусім зразумелай, бо адным з яе галоўных рэдактароў і натхніцеляў з'яўляўся тав. Фрунзе.

Ажыццяўляючы наказ Цэнтральнага Камітэта, Менскі камітэт партыі большэвікоў разгарнуў вялікую работу па падрыхтоўцы абласной партыйнай канферэнцыі РСДРП(б). Афармляліся большэвіцкія арганізацыі і групы ў Бабруйску, Слуцку, Койданаве і ў іншых пунктах былой Менскай губ., закладваліся на фронце, у часцях гарнізона і сярод палітычных зняволеных большэвіцкія ячэйкі і камітэты. Узмоцнена вялася прапаганда рашэнняў VI з'езда партыі. Сход Менскай партыйнай арганізацыі ўхваліў пастанову Цэнтральнага Камітэта аб стварэнні на Беларусі абласнога партыйнага цэнтра, абмеркаваў гэта пытанне і ўхваліў ініцыятыву Менскага камітэта аб скліканні на 14-е верасня Паўночна-Заходняй абласной канферэнцыі РСДРП(б), адносна якой існавала дагаворанасць з іншымі партыйнымі арганізацыямі вобласці.

Да гэтага дня Менскі камітэт прыўрочыў скліканне Заходне-франтавой канферэнцыі ваенных арганізацый РСДРП(б).

Але абласная канферэнцыя ў вызначаны час не адбылася. Некаторыя арганізацыі, у сувязі з мяцежам Карнілава, не змаглі прыслаць дэлегатаў. Слаба былі прадстаўлены нізавыя арганізацыі. Замест канферэнцыі адбылася Заходняя і франтавая нарада, якая паклала пачатак абласному аб'яднанню, унесла жывы струмень ва ўсе галіны партыйнай работы на месцах і абавязала абласное бюро, выбранае на нарадзе, склікаць на 28 верасня Першую Паўночна-Заходнюю абласную канферэнцыю РСДРП(б).

Першая Паўночна-Заходняя абласная канферэнцыя адбывалася ў вельмі адказны гістарычны перыяд. Па ўсёй краіне пасля ліквідацыі карнілаўскай авантуры паднімалася хваля новага рэволюцыйнага ўздыму. Наперадзе ішлі рэволюцыйныя сталіцы. 13 верасня Петраградскі Совет Рабочых і Салдацкіх Дэпутатаў і 19-га—Маскоўскі Совет прымаюць большэвіцкую рэзалюцыю аб уладзе, а праз некалькі дзён выбіраецца большэвіцкі прэзідыум рабочай і салдацкай секцыі Совета. Цэнтральныя советы робяцца большэвіцкімі. «Атрымаўшы большасць у абодвух сталічных советах, — пісаў у Цэнтральны Камітэт з падполля Ленін, — большэвікі могуць і павінны ўзяць дзяржаўную ўладу ў свае рукі» (Ленін, т. XXI, стар. 193).

Ленін у гэтыя дні піша бяссмертныя творы: «Марксізм і паўстанне», «Большэвікі павінны ўзяць уладу», «Грозячая катастрофа і як з ёй змагацца», якія натхнялі партыю большэвікоў і ўзбройвалі яе на рэволюцыйнае паўстанне і вялікія подвігі ў надыходзячай Вялікай пролетарскай рэволюцыі.

За сталіцай ішла правінцыя. Двухтыднёвы перыяд, аддзяляўшы Першую Паўночна-Заходнюю канферэнцыю ад заходняй абласной і Франтавой нарады, унёс вялікія змены ў абстаноўку на Беларусі. 18 верасня Менскі Совет Рабочых і Салдацкіх Дэпутатаў і 22-га Гомельскі Совет выносяць рэзалюцыі з патрабаваннем пераходу ўлады да Советаў. За пераход улады да советаў выказаўся сход палкавых і ротных камітэтаў менскага гарнізона. У вёсцы пачыналася аграрная рэволюцыя.

Выраслі сілы партыі. З часу VI з'езда партыі Менская партыйная арганізацыя вырасла больш, чым на 600 чалавек. Палескі Камітэт РСДРП(б), узначальваемы адным з лепшых вучняў Леніна тав. Кагановічам Л. М., павялічыў у два разы лік сваіх членаў. З прыездам у верасні тав. Ежова Н. І. у Віцебск быў пакладзен канец апартуністычным хістанням групы мясцовых большэвікоў, па віне якіх доўгі час існавала так называемая «Віцебская аб'яднаная арганізацыя большэвікоў і інтэрнацыяналістаў». Створаная пры актыўным удзеле тав. Ежова самастойная большэвіцкая віцебская арганізацыя павяла рашучую барацьбу за перавыбранне згодніцкага Віцебскага Совета Р і СД і выгнанне меншавікоў, бундаўцаў і эсэраў з кіруючых органаў рабочых і салдацкіх арганізацый.

Хутка раслі арганізацыі на фронце. Мацнелі большэвіцкія настроі ў арміі. Як паведамлялі дэлегаты канферэнцыі, рэволюцыйна настроеныя салдацкія масы ўсё шчыльней згуртоўваліся вакол большэвіцкай партыі. Палкавыя і ротныя камітэты пераходзілі ў рукі большэвікоў. Уплыў меншавікоў і эсэраў на фронце зусім упаў. Узмацнілася сувязь паміж асобнымі ячэйкамі і камітэтамі, пашыраўся вопыт партыйнай работы. Дэлегаты канферэнцыі ўказвалі на неабходнасць узмацнення барацьбы з партыямі Бунд, «Поалей-Цыён» у мястэчках, дзе гэтыя партыі яшчэ прадаўжалі атручваць ядам нацыяналізма рамесніцкія слаі насельніцтва.

На канферэнцыі прысутнічала 88 дэлегатаў ад 9.190 членаў партыі і спачуваючых, з іх 57 з рашаючым і 27 з дарадчым голасам, г. зн. на 42 дэлегаты і на 3.129 членаў партыі больш чым на заходне-абласной і Франтовай нарадзе. Ад вобласці прысутнічалі 27 дэлегатаў, прадстаўляўшых 2.542 членаў партыі, ад фронта—61 дэлегат ад 6.558 членаў партыі і спачуваючых. Дэлегаты ад вобласці разбіваліся такім чынам:

Менск	17 дэл.	ад 1200	членаў партыі
Гомель	3 дэл.	ад 800	членаў партыі
Бабруйск	2 дэл.	ад 187	членаў партыі
Слуцк	2 дэл.	ад 200	членаў партыі
Замір'е	2 дэл.	ад 125	членаў партыі
Івянец	1 дэл.	ад 100	спачуваючых.

Дэлегаты фронта размяркоўваліся па арміях:

2-я армія 24 дэл. ад 2388 чл. партыі і 400 спачуваючых

3-я армія 6 дэл. ад 532 чл. партыі.

10-я армія 20 дэл. ад 1156 чл. партыі і 1164 спачуваючых.

Асобныя часці, не ўваходзячыя ў армію:

2—35 членаў і 12 спачуваючых

Палітычна зняволеныя 9—479 чл. партыі і 382 спачуваючых.

(ПРАЦЯГ ГЛ. НА 4 СТАР.)

*) З матэрыялаў партархіва ЦК КП(б)Б у Магілеве.

*) Матэрыялы партархіва ЦК КП(б)Б. Справа «Ваенна-рэволюцыйны камітэт».

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

УСХОДНІ ФРОНТ

Як паведамляе іспанскае міністэрства абароны, урадавыя войскі 26 верасня атакавалі Фуэнтэ дэ Эбро і адну высату на захад ад гэтай вёскі.

ПАЎНОЧНЫ ФРОНТ

26 верасня мяцежнікі пры падтрыманні артылерыі і авіяцыі зрабілі рад атак у сектары Кабралес і занялі рад пунктаў. У прыбярэжным сектары мяцежнікі пры падтрыманні артылерыі атакавалі пазіцыі рэспубліканскіх войск.

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

26 верасня ў сектары на поўдзень ад ракі Тахо мяцежнікі пры падтрыманні авіяцыі атакавалі пазіцыі рэспубліканскіх войск ля Паласіо дэ ля Сісла і Каса дэ ла Легуа.

Агенцтва Гавас паведамляе, што ўрадавая артылерыя зноў абстрэльвала зброевы завод у Таледо, прычыніўшы апошняму сур'ёзную шкоду. Значна пацярпеў ад бамбардыроўкі мост праз раку Тахо.

На поўнач ад Мадрыда рэспубліканская артылерыя падвергла абстрэлу фартыфікацыйныя пабудовы мяцежнікаў у сектары Прадо.

ПАЎДНЁВЫ ФРОНТ

26 верасня на паўднёвым фронце — зацішша. (БЕЛТА).

АНГЛА-ФРАНЦУЗСКІ ЗАПРОС У РЫМЕ

ЛОНДАН, 25 верасня. (Інф. «Праўды»). Па маючыхся вестках, французскі пасол у Лондане Корбэн меў на гэтым тыдні тры гутаркі з Іданам (англійскім міністрам замежных спраў) адносна італьянскай інтэрвенцыі ў Іспаніі. У рэзультаце гэтых гутарак французскі і брытанскі паверaныя ў справах у Рыме ўручылі амаль адначасова італьянскаму ўраду агульны мемарандум па іспанскаму пытанню.

У мемарандуме гаворыцца, што французскі і англійскі ўрады хацелі-б атрымаць ад італьянскага ўрада пэўныя гарантыі аб спыненні інтэрвенцыі, аднаўленні ранейшага становішча ў Іспаніі, на Балеарскіх астравах і ў Іспанскім Марока і аб згодзе Італіі на быстрэйшы водзыў замежных «добраахвотнікаў» з Іспаніі, а таксама аб падтрыманні безапаснасці на Міжземным моры.

Далейшыя перагаворы спынены ў сувязі з паездкай Мусаліні ў Германію. Тут падкрэсліваюць, што ад гэтай паездкі будзе залежыць ці прыме Італія ангда-французскую прапанову.

***

ПАРЫЖ, 25 верасня. (ТАСС). У французскіх палітычных колах выказваюць задаволенне англа-французскім мемарандумам у Рыме. У гэтым выступленні імкнуцца бачыць перасцярогу па адрасу Германіі і Італіі і напамінак, што «восі Рым—Берлін» процістаіць цеснае франка-англійскае супрацоўніцтва.

БАНДА ФАШЫСЦКІХ ДЫВЕРСАНТАЎ ВА ФРАНЦЫІ

ПАРЫЖ, 26 верасня. (БЕЛТА). У Хэндэі (дэпартамент Ніжніх Пірэнеяў) паліцыя зрабіла вобыск у кватэры іспанскага фашысцкага тэрарыста Хосэ Габараіна, забітага ў часе спробы захапіць у Брэсце падводную лодку іспанскага рэспубліканскага ўрада. Паліцыя знайшла на кватэры Габараіна тры мяшкі, якія змяшчаюць дэтанатары, бікфордаў шнур і металічныя скрынкі для ўзрыўчатых матэрый. Выяўленыя матэрыялы падобны тым, якія былі знойдзены паліцыяй у сувязі з шматлікімі замахамі, зробленымі фашыстамі. Паліцыя зрабіла таксама ў Хэндэі вобыск у фашыста Леона Пардо, лётчыка, афіцэра запаса, члена фашысцкай арганізацыі «Французская сацыяльная партыя», які прымаў удзел у спробе захвату падводнай лодкі іспанскага ўрада. Паліцыя знайшла лёгкі кулямёт і пісьмо, якое даказвае, што Пардо з'яўляецца шпіёнам іспанскіх мяцежнікаў. На абавязку Пардо ляжала паведамляць аб адпраўцы французскіх суднаў з Марселя.

У Безье (дэпартамент Эро) паліцыя арыштавала 24 верасня шпіёна, пры якім была знойдзена карэспандэнцыя ад агентаў Франко.

ЯЎРЭЙСКІЯ ПАГРОМЫ Ў ПОЛЬШЧЫ

ВАРШАВА, 25 верасня. За апошні час у розных месцах Польшчы, і асабліва ў Варшаве, пачалася новая хваля яўрэйскіх пагромаў. Адначасова праводзіцца ў небывалых да гэтага часу размерах дзікае цкаванне яўрэяў. Цэнзура не дапускае паяўлення ў друку паведамленняў аб антысеміцкіх выступленнях, у якіх адыгрываюць кіруючую ролю члены «саюза маладой Польшчы» (кіруемая палкоўнікам Коцам фашысцкая маладзёжная арганізацыя ўрадавага «лагера нацыянальнага аб'яднання»).

Шырокі размах антысеміцкіх выступленняў зымушаны прызнаць урадавы камісар горада Варшавы Ярашэвіч у выпушчанай ім спецыяльнай адозве. Характэрна, што адначасова з адозвай Ярашэвіча на вуліцах Варшавы расклеена другая адозва, зыходзячая ад «саюза маладой Польшчы», заклікаючая да антысеміцкіх выступленняў.

ПЕРШАЯ ПАЎНОЧНА-ЗАХОДНЯЯ АБЛАСНАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ РСДРП(б)

(ПРАЦЯГ)

28 верасня — 1 кастрычніка (15—18 верасня) 1917 г.

Пераважная большасць гэтых спачуваючых ужо да Другой Паўночна-Заходняй канферэнцыі, якая адбылася ў Менску 18 кастрычніка, з'яўляліся членамі бальшавіцкай партыі.

Па роду зброі дэлегаты фронта разбіваліся: 29 ад пяхотных часцей, 12 ад артылерыі, 10 ад спецыяльных часцей і 10 ад інтэнданцтва. На канферэнцыі прадстаўлена было 16 пяхотных палкоў, 3 асобныя артылерыйскія дывізіёны, 1 артылерыйская брыгада, 3 артылерыйскія паркі, 1 этапны батальён, адна лёгкая пазіцыйная батарэя, 3 інжынерныя часці, 1 дывізіён цяжкай артылерыі, радыё-тэлеграфнае аддзяленне, 1 авіяцыйны атрад, 1 чыгуначны батальён, 1 сапёрны батальён, 2 армейскія, 1 карпусны і 3 дывізійныя камітэты.

Канферэнцыя разгледзела наступныя пытанні: аб рэпрэсіях супроць РСДРП(б), даклад абласнога бюро і інфармацыі з месц, бягучы момант, аб пераглядзе партыйнай праграмы, выбары ва Ўстаноўчы сход, арганізацыйныя пытанні і выбары.

Па першаму пытанню прынята рэзалюцыя, патрабаваўшая знішчэння ўсіх абмежаванняў у галіне свабоды слова, друку, сходаў і забеспячэння ўмоў сапраўднай свабоды палітычнай барацьбы. Ажыццяўленне ўсіх указаных мерапрыемстваў канферэнцыя лічыла магчымым толькі з пераходам улады ў рукі пралетарыята і беднейшых сялян.

Пытанне аб уладзе — у цэнтры ўвагі дэлегатаў канферэнцыі. У рэзалюцыі, прынятай па дакладу тав. Мяснікова аб бягучым моманце (раздзел «Палітычнае становішча»), канферэнцыя з усёй сілай ускрыла контррэвалюцыйныя помыслы Цэрэтэлі і Керэнскіх, ініцыятараў так званай «Дэмакратычнай нарады», скліканай у Петраградзе 25 верасня з мэтаю абману мас і стварэння за кулісамі нарады чарговай здзелкі з буржуазна-памешчыцкай контррэвалюцыяй.

Бальшавікі Беларусі і Фронта заявілі, што «ніякія дэмакратычныя нарады, скліканыя панамі Цэрэтэлі на аснове штучнага прадстаўніцтва ўмераных слаёў насельніцтва, не выратуюць становішча ў краіне». Адзінымі арганізаванымі цэнтрамі, якія карыстаюцца вялікім аўтарытэтам сярод мас і здольны ажыццявіць канчатковую перабудову грамадска-палітычнага ладу, «застаюцца і яшчэ больш стануць Саветы», якія ідуць за партыяй бальшавікоў і апіраюцца на пралетарыят, беднейшае сялянства і салдат.

У раздзеле «Эканамічнае становішча» канферэнцыя патрабавала нацыяналізацыі банкаў і асноўных буйных галін прамысловасці, увядзення кантролю над вытворчасцю з боку Саветаў, фабзаўкомаў і прафсаюзаў, неадкладнай перадачы ўсіх панскіх зямель без выкупу і пераходу панскага інвентару ў рукі сялян і рад тэрміновых мер па карэннаму паляпшэнню эканамічнага становішча рабочых і працоўных.

Па пытанню аб выбарах ва Ўстаноўчы сход канферэнцыя выказалася ў прынцыпе за допушчэнне блокаў з інтэрнацыяналістычнымі групамі, якія стаяць на платформе бальшавіцкай партыі, а таксама з усімі беспартыйнымі рэвалюцыйнымі арганізацыямі. Канферэнцыя растлумачвала рабочым і салдатам, працоўнаму сялянству, чаму ім «не па дарозе» з буржуазнымі і дробнабуржуазнымі партыямі, якія на патрабаванне народа спыніць вайну, даць зямлю і волю адказалі ўвядзеннем кары смерцю, турмамі, цкаваннем бальшавіцкай партыі і яе правадыроў.

Для кіраўніцтва партыйна-палітычнай работай у вобласці і на Заходнім фронце канферэнцыя выбрала абласны камітэт на чале з т. Мясніковым, у складзе 27 таварышоў, у які ўвайшлі: ад фронта 15 чалавек і ад вобласці 12, з якіх ад Менска 7, па аднаму ад Гомеля, Бабруйска, Замір'я і Слуцка і адно месца пакінута для Віцебска.

Першая Паўночна-Заходняя канферэнцыя пастанавіла лічыць тэрыторыяй Паўночна-Заходняй вобласці губерні: Менскую, Магілеўскую, Віцебскую, частку Віленскай і ўвесь Заходні фронт, а абласным цэнтрам — Паўночна-Заходні абласны камітэт РСДРП(б). Газету Менскага камітэта «Молат»,—лічыць органам Паўночна-Заходняга абласнога камітэта РСДРП(б).

Абласному камітэту канферэнцыя даручыла выданне двухтыднёвага партыйнага журнала, пашырыць выданне партыйнай літаратуры, стварыць на месцах партыйныя школы, выпрацаваць рэзалюцыю аб палітычных зняволеных г. Менска і адозву да арміі і саветаў аб перавыбарах агульнаармейскіх камітэтаў і саветаў, выдаць пратаколы і рэзалюцыі канферэнцыі, утварыць агітацыйныя калегіі для вядзення агітацыі па вёсцы і, нарэшце, склікаць 18 кастрычніка другую абласную канферэнцыю Паўночна-Заходняй вобласці, а да абласной—акруговыя канферэнцыі.

Першая Паўночна-Заходняя абласная канферэнцыя РСДРП(б) — важная гістарычная падзея ў партыйным і палітычным жыцці Заходняй вобласці і Фронта. Яна завяршыла працэс аб'яднання сіл партыі на тэрыторыі Беларусі і Фронта і згуртавала ўсе дагэтуль слаба звязаныя паміж сабой бальшавіцкія арганізацыі і групы вакол адзінага краявога партыйнага цэнтра, падпарадкаванага Цэнтральнаму Камітэту.

Першая Паўночна-Заходняя канферэнцыя адыграла значную ролю у падрыхтоўцы Вялікай пралетарскай рэвалюцыі на тэрыторыі Беларусі і Фронта.

Першая Паўночна-Заходняя абласная канферэнцыя адкрывала новую старонку ў гісторыі бальшавізма на Беларусі.

М. БАГДАНАЎ.

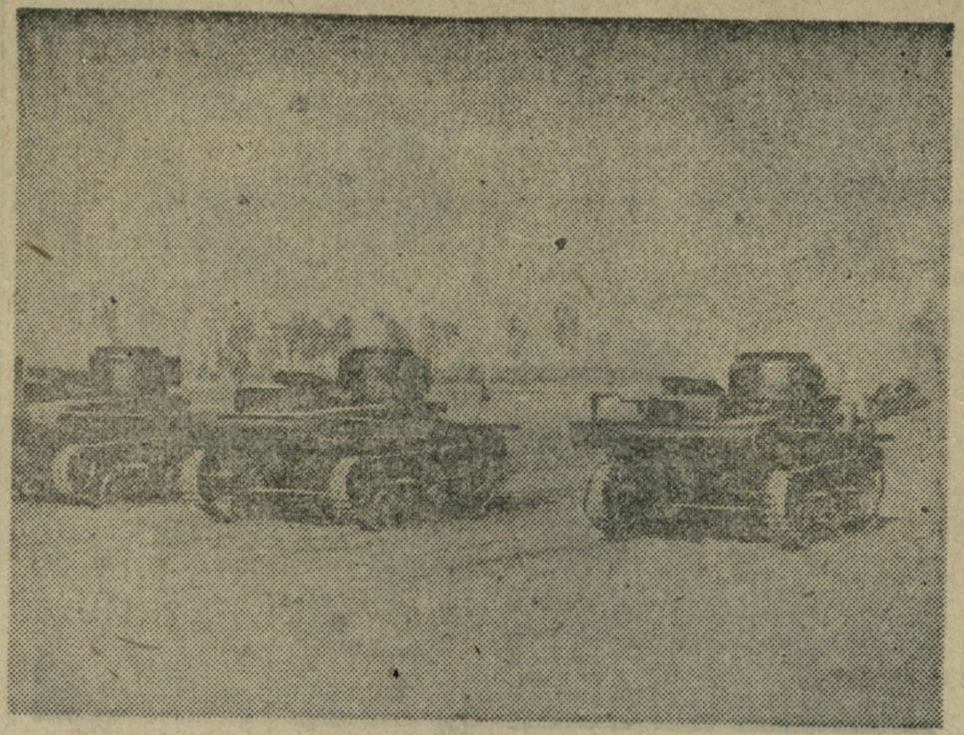

Парад часцей Беларускай ваеннай акругі пасля скончэння манеўраў.
Фото спецыяльнага фотакарэспандэнта «Звязды» С. Грына.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ У КІТАІ

КІТАЙСКІЯ ВОЙСКІ МУЖНА АДБІВАЮЦЬ АТАКІ ЯПОНЦАЎ НА ШАНХАЙСКІМ ФРОНЦЕ

ШАНХАЙ, 27 верасня. (БЕЛТА). Баі ў раёне Лодзянь—Люхан не спыняюцца. Вёска Цзінцзяван (на ўсход ад Люхана) два разы пераходзіла з рук у рукі. У гэтым раёне ў баях прымала ўдзел вялікая колькасць японскіх танкаў. Упартасць і стойкасць, якія праяўляюць кітайскія войскі, выклікаюць усеагульнае захапленне. Пад прыкрыццем артылерыйскага агню японскія танкі зрабілі атаку на Пэянвань. Кітайцы паспелі ўвесці ў ход супроцьтанкавыя гарматы, і атака была адбіта.

26 верасня японскія ваенныя караблі ўвесь дзень абстрэльвалі Путун. Ноччу кітайскія самалёты скінулі бомбы ў раёне ракі Ванпу. Інтэнсіўны абстрэл японскіх зенітных гармат не даў ніякіх рэзультатаў. Замежныя ваенныя спецыялісты адзначаюць нізкую якасць японскай зенітнай артылерыі.

***

ТОКІО, 27 верасня. (БЕЛТА). Як паведамляе агенцтва Домей Цусін, адначасова з прадаўжаючымся жорсткімі баямі ў сектарах Лодзяня, Люхана і Люцзячана японскія войскі раніцай 26 верасня прыступілі да артылерыйскай падрыхтоўкі наступальных аперацый у сектары Пзяньваня. У лютых баях японскія войскі за два дні страцілі звыш ста салдат і афіцэраў забітымі і раненымі.

Як паведамляе агенцтва Домей Цусін, японскія марскія сілы пад камандаваннем контрадмірала Сімамура 25 верасня высадзілі дэсант і занялі астравы недалёка ад Веньчжоу (паўднёвая частка правінцыі Чжэцзян).

***

ЛОНДАН. (БЕЛТА). Кансерватыўная газета «Дэйлі тэлеграф» указвае, што, згодна падлікаў замежных экспертаў, Японія зараз кінула ў баі на франтах Паўночнага Кітая не менш 11 дывізій і некалькі дывізій знаходзяцца ў рэзерве. Думаюць, што ў Паўночным Кітаі знаходзіцца 250 тысяч японскіх салдат.

ЗВЕРСКАЕ ЗАБОЙСТВА ЯПОНСКІМІ ПІРАТАМІ МІРНЫХ КІТАЙСКІХ РЫБАКОЎ

ЛОНДАН, 27 верасня. (БЕЛТА). Агенцтва Рэйтэр паведамляе аб новым нечуваным факце зверскага масавага забойства мірных кітайскіх рыбакоў японскай падводнай лодкай у водах Паўднёвага Кітая. 22 верасня ў раёне Цзізонкоу (каля англійскай базы — Ганконга), японская падводная лодка напала на джонкі (лодкі) кітайскіх рыбакоў, якія мірна займаліся рыбнай лоўляй. На джонках знаходзілася 200 рыбакоў, а таксама іх сем'і ў ліку ста жанчын і дзяцей. Падводная лодка наблізілася да джонак і, адкрыўшы агонь, пачала тапіць адну джонку за другой. Раненыя рыбакі былі кінуты на волю лёсу. У рэзультаце японскага пірацтва 290 чалавек, у тым ліку 100 жанчын і дзяцей, загінулі.

10 астаўшыхся ў жывых рыбакоў, большасць з якіх ранена, накіраваны ў шпіталь у Ганконгу.

Англійская паліцыя ў Ганконгу прыступіла да расследвання гэтага пірацкага нападу японскай падводнай лодкі, бо сярод затопленых джонак — многія зарэгістраваны як англійскія.

НОВЫЯ НАЛЁТЫ НА НАНКІН І КАНТОН

ЛОНДАН, 27 верасня. (БЕЛТА). Нанкінскі карэспандэнт агенцтва Рэйтэр паведамляе, што японская авіяцыя сёння раніцай зноў бамбардзіравала рад пунктаў у раёне сталіцы Кітая Нанкіна. Вестак аб разбурэннях і ахвярах пакуль няма.

***

ЛОНДАН, 27 верасня. (БЕЛТА). Кантонскі карэспандэнт агенцтва Рэйтэр паведамляе, што 27 верасня раніцай 13 японскіх самалётаў зрабілі налёт на Кантон (буйны горад на поўдні Кітая). Галоўным аб'ектам бамбардзіроўкі з'яўлялася Кантон—Ханькоўская чыгунка.

Карэспандэнт указвае, што бомбы, скінутыя на станцыю Хуанша, разбурылі шмат дамоў.

***

ЛОНДАН, 27 верасня. (БЕЛТА). Кантонскі карэспандэнт агенцтва Рэйтэр паведамляе, што, згодна няпоўных даных, у рэзультаце налёту японскай авіяцыі на Кантон 27 верасня раніцай было забіта і ранена 80 чалавек, у большасці жыхароў дамоў, размешчаных недалёка ад чыгуначнай станцыі. Адна бомба папала ў чыгуначныя майстэрні, дзе забіта некалькі рабочых. Карэспандэнт адзначае, што ў раён Шамынь, дзе пражываюць іншаземцы, пападалі кулі з кулямётаў японскіх самалётаў.

Нанкінскі карэспандэнт агенцтва Рэйтэр паведамляе, што японскія самалёты ў поўдзень 27 верасня другі раз бамбардзіравалі Нанкін і Пукоу. Асаблівую ўвагу японскія лётчыкі надавалі станцыі Пукоу. У абодвух налётах прымала ўдзел па 12 самалётаў. Бомбы былі скінуты таксама на кітайскія ваенныя караблі, што стаяць на рацэ.

ДА 20-ГОДДЗЯ ВЯЛІКАЙ КАСТРЫЧНІЦКАЙ РЭВОЛЮЦЫІ

28 (15) верасня 1917 г.

Адкрыццё ў Менску І Паўночна-Заходняй абласной канферэнцыі бальшавікоў.

Хваляванні сярод салдат арлоўскага гарнізона.

Тэлеграма Керэнскага ў Ташкент з паведамленнем аб высылцы карнай экспедыцыі супроць ташкенцкага савета.

У артыкуле «Аб рэвалюцыйным фронце» таварыш Сталін піша:

«У той час, як нарада ў Піцеры спякае ў словаспрэчках, а ініцыятары нарады спешна выпрацоўваюць формулы «выратавання» рэвалюцыі, між тым, як урад Керэнскага, заахвочваемы Б'юкэнэнам — Мілюковым, прадаўжае ісці «сваім» шляхам, — у Расіі адбываецца расцучы працэс вырастання новай улады, сапраўды народнай, сапраўды рэвалюцыйнай, якая вядзе адчайную барацьбу за існаванне».

(«Рабочий путь» № 14 стар. 255).

ДАЛЬНІ ХУТКАСНЫ ПЕРАЛЁТ ЛЁТЧЫКА НЮХЦІКАВА

У бягучым годзе савецкія лётчыкі пачалі энергічную барацьбу за хуткасць. Хуткасныя палёты карыстаюцца ўсё большай і большай папулярнасцю ў авіяцыйных колах. У маі Герой Савецкага Саюза тав. Байдукоў і лётчык Н. Кастанаеў устанавілі два міжнародныя рэкорды хуткасці з грузам у 5 тон. Месяц назад лётчык-выпрабавальнік Уладзімір Кокінакі, разам з штурманам Брандзінскім, перавысіў рэзультаты трох міжнародных рэкордаў хуткасці. А 27 верасня пачаўся новы дальні хуткасны пералёт.

У дарогу адправіліся лётчык-выпрабавальнік, старшы лейтэнант М. А. Нюхцікаў, які ўстанавіў у мінулым годзе два міжнародныя рэкорды высотных палётаў з камерцыйнай нагрузкай, і штурман капітан А. М. Брандзінскі. Яны ляцяць на вядомым сваімі выдатнымі данымі двухматорным транспартным самалёце «ЦКБ-26» канструкцыі інжынера-ордэнаносца С. В. Ільюшына. У фюзеляжы самалёта ўложана 2.000 кілаграмаў камерцыйнага груза.

Старт быў дан з бетоннай дарожкі Шчолкаўскага аэрадрома. Не гледзячы на выключную перагрузку самалёта, лётчык лёгка і плаўна адарваў машыну ад зямлі. Праз некалькі секунд пасля старта лёг на курс і знік у цёмным небе. Пералёт робіцца па маршруту Масква—Свярдлоўск—Севастопаль—Масква. Агульная даўжыня маршрута—5.018 кіламетраў.

Пералёт афармлен спартыўнымі камісарамі Цэнтральнага аэраклуба СССР у адпаведнасці з патрабаваннямі спартыўнага кодэкса Міжнароднай авіяцыйнай федэрацыі (ФАІ).

РАЗДЗЯЛЕННЕ МАСКОЎСКАЙ ВОБЛАСЦІ НА ТУЛЬСКУЮ, РАЗАНСКУЮ І МАСКОЎСКУЮ ВОБЛАСЦІ

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт СССР зацвердзіў пастанову Усерасійскага Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта аб раздзяленні Маскоўскай вобласці на Тульскую вобласць з цэнтрам у г. Туле, Разанскую вобласць з цэнтрам у г. Разані і Маскоўскую вобласць з цэнтрам у г. Маскве.

У склад Тульскай вобласці выдзелены гарады Тула, Сталінагорск і 38 раёнаў Маскоўскай вобласці.

У склад Разанскай вобласці выдзелены горад Разань і 39 раёнаў Маскоўскай вобласці. Апрача таго да яе далучаны 13 раёнаў Варонежскай вобласці.

ЗАВОД ЗАВОДАЎ

СТАЛІНА, 27 верасня. (БЕЛТА). 28 верасня спаўняецца трэцяя гадавіна з дня ўрачыстага пуску Краматорскага машынабудаўнічага завода імя Сталіна.

Гэты «завод заводаў» узброен навейшай тэхнікай, мае лепшае ў свеце па магутнасці і якасці абсталяванне, мае рэдкія варштаты. У кавальска-прэсавым цэху стаіць магутны 10.000-тонны прэс, на заводзе працуе адзіўляючы па дакладнасці варштат-гігант шыс-дэфрыз вагою звыш 300 тон і інш.

Да трэцяй гадавіны з дня пуску калектыў завода дабіўся буйных вытворчых поспехаў. За гэтыя гады асвоен выпуск складанейшых агрэгатаў: слябінга (абцiскны стан) для чорнай металургіі, шчытоў для маскоўскага метрапалітэна, партальных шлюзавых кранаў для канала Волга—Масква і інш. Горнай прамысловасці завод даў магутныя шахтныя пад'ёмнікі, коксавым заводам — складаныя коксавыштурхоўнікі, загрузачныя вагоны і т. п. Заканчваецца згатаўленне першага савецкага беспералыннага тонкаліставога стана.

МАШЫНА-ПРАМЫСЛОВЫЯ СТАНЦЫІ НА ПОЎНАЧЫ

Галоўнае кіраўніцтва Паўночнага морскага шляху прыступіла да арганізацыі машына-прамысловых станцый у раёнах крайняй Поўначы. Кожная станцыя будзе мець 12 трактараў і поўны камплект сельскагаспадарчых машын, маторную рыбалавецкую флатылію з механізаваным снаражэннем, майстэрні для рамонту сельскагаспадарчага інвентару і паляўнічых стрэльб, лабараторыі, аграгабінеты і радыёперадатчыкі.

Першыя дзве машынна-прамысловыя станцыі—Кондзінская і Ярсаленская пачалі ўжо працаваць.

САМАВУЧКІ СКУЛЬПТАРЫ

У БССР выяўлен рад таленавітых самавучак-скульптараў. Гэтымі днямі вясковы шавец з сяла Цяхцін, Бялыніцкага раёна, Дудкоў прывёз у Дом народнай творчасці метравы бюст таварыша Сталіна. Скульптура зроблена з бярозы і выразана звычайным шавецкім нажом. Гэта ўжо другая яго работа. Першая — таксама бюст таварыша Сталіна з дрэва — набыта дзяржаўным гістарычным музеем у Менску.

Скульптары Грубе і Азгур даюць Дудкову кансультацыю. У гэтай-жа вёсцы ёсць другі самавучка-скульптар, разчык па дрэву, — шавец Арушчоў, які выканаў ужо рад работ і ў прыватнасці бюст Леніна. Цяпер Хрушчоў працуе над скульптурай «Калгасніца-стаханаўка».

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

БЕЛДЗЯРЖТЭАТР

28 верасня

Абанем. № 15.

ВАЎКІ І АВЕЧКІ

Пачатак у 8 г. вечара.

ДЗЯРЖ. ТЭАТР МУЗКАМЕДЫІ БССР (Памяшканне Дзяржаўнага яўрэйскага тэатра БССР)

28/IX: ГЕЙША

Дзіцячы гукавы кінотэатр ГАЎРОШ

Гукавы кінотэатр «Пролетарый» «УЩЕЛЬЕ АЛАМАСОВ»

Гукавы кінотэатр «Інтэрнацыянал» АРСЕН

Гукавы кінотэатр «СПАРТАК» ПАДАРОЖЖА Ў АРЗРУМ

Гукавы кінотэатр «ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА»

Ад 28 верасня гукавы фільм

АПОШНІ ТАБАР

(новы экземпляр)

Пачатак сеансаў: 6, 7.30, 9,15 і 11 г.

Каса адкрыта з 1 г. дня.

КНІЖНЫЯ МАГАЗІНЫ І КІЁСКІ КОГІЗ'а

ПАКУПАЮЦЬ

ПАТРЫМАНЫЯ СТАБІЛЬНЫЯ

ПАДРУЧНІКІ

У тым ліку:

ШАПІРА. — Граматыка, ч. І. Марфалогія, і ч. II Сінтаксіс, выд. 1935 г. і 1936 г.

НАБОКАЎ і ВАРАНЦОЎ-ВЕЛЬЯМІНАЎ. — Астраномія, частка агульная, і астраномія, частка астрафізічная, выд. 1935 г.

ГУРВІЦ і ГАНГНУС. — Геаметрыя, ч. I і II, выд. 1934, 1935 і 1936 гг.

ПРАДАВАЙЦЕ НЕПАТРЭБНЫЯ ВАМ ПАДРУЧНІКІ!

ДА ВЕДАМА ВУЧНЯЎ І БАЦЬКОЎ

ПАДРУЧНІКІ ГЕАГРАФІІ для 4, 5, 6, 7, 8 і 9 класаў выйдуць з друку ў верасні — кастрычніку.

ПАДРУЧНІКІ НЯМЕЦКАЙ МОВЫ для ўсіх класаў выйдуць з друку ў кастрычніку — лістападзе г. г.

БЕЛКААПРАМСОВЕТ

абвяшчае НАБОР

НА 6-МЕСЯЧНЫЯ КУРСЫ ПА ПАДРЫХТОЎЦЫ БУХГАЛТАРОЎ АРЦЕЛЕЙ З САМАСТОЙНЫМ БАЛАНСАМ.

На курсы прымаюцца асобы абодвух полаў, маючыя адукацыю за 7 класаў, стаж рахунковай работы не менш 2 год. Пасля скончэння курсаў курсанты абавязаны працаваць у сістэме Белкаапрамсовета на раёне не менш 2 год.

Асобы, паступаючыя на курсы, падаюць заявы асабіста або па пошце на імя аддзела па падрыхтоўцы кадраў Белкаапрамсовета і прыкладаюць наступныя дакументы: аўтабіяграфію, даведку аб асвеце за 7 класаў, пашпарт (прад'яўляецца асабіста пры яўцы), даведку з апошняга месца работы, даведку аб здароўі, дзве фотакарткі і на 40 кап. паштовых марак. Прыём заяў да 10 кастрычніка 1937 г.

Паступаючыя трымаюць іспыты. Без выкліку на іспыты не з'яўляцца.

Залічаныя курсанты атрымліваюць стыпендыю да 200 руб. у месяц і кватэрыны.

Дакументы накіроўваць па адрасу: г. Менск, Інтэрнацыянальная, 9, Белкаапрамсовет, аддзел па падрыхтоўцы кадраў.

АДДЗЕЛ КАДРАЎ БЕЛКААПРАМСОВЕТА.

СЛУХАЙЦЕ РАДЫЁЛЕКЦЫІ ЗАВОЧНАЙ ПАРТВУЧОБЫ

ў кастрычніку 1937 г.

праз Менскую радыёстанцыю РВ-10

ЧАС ПЕРАДАЧЫ: з 18 г. 30 м. да 19 г. 45 м. па наступных чыслах: 4, 10, 11, 14, 15, 16 20, 21 22, 26.

з 18 г. 30 м. да 19 г. 30 м. па наступных чыслах: 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 13, 17, 19, 23, 25, 27, 28, 29.

Дзённыя перадачы па гісторыі ВКП(б) з 12 г. 30 м. да 13 г. 45 м. па наступных чыслах: 15, 20, 21-га.

ГІСТОРЫЯ ВКП(б)

Вячэрнія перадачы па трансляцыі з Масквы

4-га—Барацьба за стварэнне марксісцкай сацыял-дэмакратычнай партыі ў Расіі. (Ад утварэння плеханаўскай «Групы вызвалення працы» 1883 г. да паяўлення першых нумароў «Іскры»—1900—1901 гг.). (Лекцыя першая).

10-га—Барацьба за стварэнне марксісцкай сацыял-дэмакратычнай партыі ў Расіі. (Ад утварэння плеханаўскай «Групы вызвалення працы» 1883 г. да паяўлення першых нумароў «Іскры»—1900—1901 гг.). (Лекцыя другая).

16-га—Утварэнне Расійскай Сацыял-Дэмакратычнай Рабочай Партыі і паяўленне ўнутры партыі фракцый бальшавікоў і меншавікоў (1901—1904 г.г.). (Лекцыя першая).

20-га—Утварэнне Расійскай Сацыял-Дэмакратычнай Рабочай Партыі і паяўленне ўнутры партыі фракцый бальшавікоў і меншавікоў (1901—1904 гг.). (Лекцыя другая).

ДЗЁННЫЯ ПЕРАДАЧЫ

Час перадачы 12 г. 30 м.

15, 20-га—Барацьба за стварэнне марксісцкай, сацыял-дэмакратычнай партыі ў Расіі. (Ад утварэння плеханаўскай «Групы вызвалення працы» 1883 г. да паяўлення першых нумароў «Іскры»—1900—1901 гг.). (Лекцыя першая).

21-га—Барацьба за стварэнне марксісцкай сацыял-дэмакратычнай партыі ў Расіі. (Ад утварэння плеханаўскай «Групы вызвалення працы» 1883 г. да паяўлення першых нумароў «Іскры» — 1900—1901 гг.). (Лекцыя другая).

ЛЕНІНІЗМ

14-га—Маркс—Энгельс—Ленін—Сталін.

ГІСТОРЫЯ СССР

(Уводныя лекцыі да курса гісторыі ВКП(б).

Па трансляцыі з Масквы.

1-га—Парэформенны перыяд (60—70—80 гг.). Рабочы і сялянскі рух.

3-га—Эканамічнае і палітычнае становішча краіны на рубяжы XX стагоддзя

13, 19-га—Перадача гэтых лекцый праз Менскую радыёстанцыю.

23-га—Лекцыя па курсу гісторыі СССР. Тэма лекцыі будзе абвешчана па радыё.

ПАЛІТЭКАНОМІЯ

Раздзел «Сацыялізм»

11, 21-га—Пераходны перыяд ад капіталізма к камунізму і дыктатура пралетарыята.

15-га—Вялікая Кастрычніцкая рэвалюцыя і асноўныя этапы сацыялістычнага будаўніцтва СССР. (Лекцыя першая).

22-га—Вялікая Кастрычніцкая рэвалюцыя і асноўныя этапы сацыялістычнага будаўніцтва СССР. (Лекцыя другая).

РАЗДЗЕЛ «КАПІТАЛІЗМ»

26-га—Марксісцка-ленінскае вучэнне аб эканамічным развіцці чалавечага грамадства і прадмет палітычнай эканоміі.

29-га—Першабытны камунізм.

ЛЕКЦЫІ ДЛЯ АГІТАТАРАЎ

7, 17, 27-га—Тэмы лекцый будуць абвешчаны па радыё.

Лекцыі па пытаннях палітыкі партыі і ўрада — 9, 25 і 28-га.

Тэмы лекцый будуць абвешчаны па радыё.

Рэзерв — 2, 5 і 8-га.

ДЫРЭКЦЫЯ ІНСТЫТУТА.

Уп. Галоўлітбела № К—3036.

Друкарня «Звязды», Менск, Савецкая, 63.

Ю. Б., Б.

ПРЭЗІДЭНЦКАЯ БІБЛІЯТЭКА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ